Kopie
Afgeleverd aan: mr. L.B.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Arrestnummer

C / 1144 / 2023

Repertoriumnummer

2023 / 3081

Datum van uitspraak

15 september 2023

Notitienummer griffie

2021/NT/771
- B.G
- P.M.
- A.J.

Notitienummer parket-generaal

2018/PGG/788
2021/VJ11/771

Na tussenarrest 4 november 2022

O.S.

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00003472076-0001-0047-01-01-1

2018/PGG/788 - 2021/VJ11/771

Not.nr. OU.37.98.000113/18

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr. **O.E.**, (RRN (...))
met Nigeriaanse nationaliteit,
geboren te Nigeria (Niger) op (...),
wonende te (...),
- burgerlijke partij -

2. nr. **O.S.**, (RRN (...))
met Nigeriaanse nationaliteit,
geboren te Nigeria op (...),
wonende te (...)
- burgerlijke partij -

tegen

1. nr. 1381 **B.G.,** (RRN (...))
geboren te (...) op (...),
wonende te (...)
- beklaagde -

2. nr. 1382 **P.M.**, (RRN (...))
met Italiaanse nationaliteit,
geboren te (...) (Italië) op (...),
wonende te (...),
- beklaagde -

3. nr. 1383 **A.J.**, (RRN (...))
met Nigeriaanse nationaliteit,
geboren te (...) (Nigeria) op (...),
wonende te (...),
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek:

A mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was,
(art. 389, § 1, eerste lid, 433*quinquies*, §§ 1, 1°, 2 en 4, en 433*novies*, §§ 1 en 5 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,
(art. 389, § 1, eerste lid, 433*septies*, eerste lid 1, 2° en tweede lid, en 433*novies*, §§ 1 en 5 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,
(art. 389, § 1, eerste lid, 433*septies*, eerste lid, 6° en tweede lid, en 433*novies*, §§ 1 en 5 Strafwetboek)

te 9600 Ronse en elders in het Rijk in de periode van 29 december 2016 tot en met 18 juli 2017
door B.G., P.M.,

onder meer ten nadele van O.E. en O.S..

B mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was,
(art. 389, § 1, eerste lid, 433*quinquies*, §§ 1, 1°, 2 en 4, en 433*novies*, §§ 1 en 5 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire

administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,
(art. 389, § 1, eerste lid, 433*septies*, eerste lid 1, 2° en tweede lid, en 433*novies*, §§ 1 en 5 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog,
(art. 389, § 1, eerste lid, 433*septies*, eerste lid 1, 3° en tweede lid, 433*novies*, §§ 1 en 5, en 483 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,
(art. 389, § 1, eerste lid, 433*septies*, eerste lid, 6° en tweede lid, en 433*novies*, §§ 1 en 5 Strafwetboek)

te 9600 Ronse en elders in het Rijk in de periode van 29 december 2016 tot en met 18 juli 2017
door A.J.,

onder meer ten nadele van O.E. en O.S..

C exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden

op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd,
(art. 380, §§ 1, 4° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid,
(art. 380, §§ 3, 2° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

te 9600 Ronse, te 7500 Doornik en elders in het Rijk in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018
door B.G., P.M.,

met name ten nadele van onder meer O.E. O.S., A.H. en M.A..

D exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden

op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd,
(art. 380, §§ 1, 4° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat de dader daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang,
(art. 380, §§ 3, 1° en 7, 382, §§ 1 en 4, en 483 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.
(art. 380, §§ 3, 2° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

te 9600 Ronse, te 2500 Lier en elders in het Rijk in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018
door A.J.,

onder meer ten nadele van O.E. en O.S..

E aanwerven van meerderjarigen met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden

ten einde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige, zelfs met zijn toestemming, te hebben aangeworven, meegenomen, weggebracht of bij zich gehouden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie,
(art. 380, §§ 1, 1° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid,
(art. 380, §§ 3, 2° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

te 9600 Ronse en elders in het Rijk in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018
door B.G., P.M.,

met name ten nadele van onder meer O.E., O.S., A.H. en M.A..

F aanwerven van meerderjarigen met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden

ten einde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige, zelfs met zijn toestemming, te hebben aangeworven, meegenomen, weggebracht of bij zich gehouden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie,
(art. 380, §§ 1, 1° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat de dader daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang,
(art. 380, §§ 3, 1° en 7, 382, §§ 1 en 4, en 483 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid,
(art. 380, §§ 3, 2° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

te 9600 Ronse, te 2500 Lier en elders in het Rijk in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018
door A.J.,

met name ten nadele van onder meer O.E., O.S..

G houden van een ontuchthuis met meerderjarigen met verzwarende omstandigheden

een huis van ontucht of prostitutie te hebben gehouden,
(art. 380, §§ 1, 2° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid,
(art. 380, §§ 3, 2° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

te 9600 Ronse en te 7500 Doornik in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018
door B.G., P.M.,

met name ten nadele van onder meer O.E., O.S., A.H. en M.A..

H verkopen, verhuren of ter beschikking stellen met het oog op prostitutie van kamers of ruimtes aan meerderjarigen met verzwarende omstandigheden

kamers of enige andere ruimte te hebben verkocht, verhuurd of ter beschikking gesteld met het oog op prostitutie met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren,
(art. 380, §§ 1, 3° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid,
(art. 380, §§ 3, 2° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

te 9600 Ronse en te 7500 Doornik in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018
door B.G., P.M.,

met name ten nadele van onder meer O.E., O.S., A.H. en M.A..

I exploitatie van andermans ontucht of prostitutie
op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd,
(art. 380, §§ 1, 4° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

te 9600 Ronse, te 7500 Doornik en elders in het Rijk in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018
door B.G., P.M.,

onder meer ten nadele van D.S..

J aanwerven van meerderjarigen met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie

ten einde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige, zelfs met zijn toestemming, te hebben aangeworven, meegenomen, weggebracht of bij zich gehouden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie,
(art. 380, §§ 1, 1° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

te 9600 Ronse en elders in het Rijk in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018
door B.G., P.M.,

onder meer ten nadele van D.S..

K houden van een ontuchthuis met meerderjarigen

een huis van ontucht of prostitutie te hebben gehouden,

(art. 380, §§ 1, 2° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

te 9600 Ronse en te 7500 Doornik in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018
door B.G., P.M.,

onder meer ten nadele van D.S..

L verkopen, verhuren of ter beschikking stellen met het oog op prostitutie van kamers of ruimtes aan meerderjarigen

kamers of enige andere ruimte te hebben verkocht, verhuurd of ter beschikking gesteld met het oog op prostitutie met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren,
(art. 380, §§ 1, 3° en 7, en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

te 9600 Ronse en te 7500 Doornik in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018
door B.G., P.M..

M ...

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, O derde kamer, besliste bij vonnis van 16 april 2021 op tegenspraak voor B.G. en A.J. en bij verstek voor P.M. als volgt:

"***OP STRAFGEBIED***

- verbetert de dagvaarding:

1. *De incriminatieperiode van de* ***tenlasteleggingen A en B*** *wordt telkens heromschreven als volgt:*
   "in de periode van 1 juli 2016 tot en met 31 december 2016"

2. ***Tenlastelegging L*** *wordt verbeterd door deze aan te vullen met de naam van het slachtoffer, als volgt: 'ten nadele van D.S.'*

- verklaart de strafvordering ontvankelijk;

- beslist ten gronde als volgt:

- ***ten aanzien van de eerste beklaagde, B.G.,***

*- **spreekt** de eerste beklaagde, **B.G.**, **vrij** voor het feit van de **tenlastelegging I;***

*- stelt ten aanzien van de eerste beklaagde, **B.G.**, overeenkomstig **artikel 65, 2e lid Sw.** vast dat de bewezen verklaarde feiten omschreven onder tenlasteleggingen A, zoals heromschreven, C, E, G, H, J, K en L, zoals heromschreven, allen gepleegd werden met hetzelfde eenheid van opzet als de feiten waarvoor hij werd veroordeeld bij arrest van het hof van beroep te Gent op 3 april 2019, doch dat **de bij voormeld arrest opgelegde bestraffing onvoldoende is om ook huidige feiten te bestraffen, en veroordeelt** de eerste beklaagde, **B.G.**, voor de feiten van de **tenlasteleggingen** A, zoals heromschreven, C, E, G, H, J, K en L, zoals heromschreven, **samen, bijkomend** tot:*

*- een **hoofdgevangenisstraf** van **achttien maanden** en*

*- een **geldboete van 2.000,00 euro**, verhoogd met 70 opdeciemen (x8) tot **16.000,00 euro**, **per slachtoffer,** zijnde **32.000,00 euro in totaal**, met een vervangende gevangenisstraf van drie maanden, de feiten gedeeltelijk voor als na 1.1.2017 gepleegd zijnde;*

*- spreekt, met toepassing van artikel 382 § 2 Sw. en artikel 433novies § 2 Sw. ten aanzien van de eerste beklaagde, **B.G.**, gedurende **vijf jaar** het **verbod** uit om gedurende vijf jaar een drankgelegenheid, een bureau voor arbeidsbemiddeling, een onderneming van vertoningen, een zaak voor verhuur of verkoop van visuele dragers, een hotel, een bureau voor verhuur van gemeubileerde kamers of appartementen, een reisbureau, een huwelijksbureau, een adoptie-instelling, een instelling waaraan de bewaring van minderjarigen wordt toevertrouwd, een bedrijf dat leerlingen en jeugdgroepen vervoert, een gelegenheid voor ontspanning of vakantie, of een inrichting die lichaamsverzorging of psychologische begeleiding aanbiedt, hetzij persoonlijk, hetzij door bemiddeling van een tussenpersoon, uit te baten of er, in welke hoedanigheid ook, werkzaam te zijn,*

*- **ontzet** de eerste beklaagde, **B.G.** conform **art. 433novies § 1 Sw.** uit de **rechten** bepaald in art. 31, lid 1 Sw. om gedurende een termijn van **vijf jaar:***

1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2° verkozen te worden;
3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Bijdragen en kosten

- veroordeelt deze beklaagde krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017, tot het betalen van een bijdrage van 20,00 euro aan het ***Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand****.*

- legt bovendien aan deze veroordeelde een ***vergoeding*** *op van 50,00 euro.*

- veroordeelt deze beklaagde tot 2/5 van de ***proceskosten****, wat de openbare partij betreft tot op heden in het geheel begroot op 2048,85 euro.*

- veroordeelt deze beklaagde tot zijn eigen specifieke kosten (afschriften K.I.), wat de openbare partij betreft tot op heden in het geheel begroot op 68,20 euro.

- ***ten aanzien van de tweede beklaagde, P.M.***

*- **spreekt** de tweede beklaagde, **P.M.**, **vrij** voor het feit van de* ***tenlastelegging I;***

*. **veroordeelt** de **tweede beklaagde, P.M.** voor de feiten van de* ***tenlasteleggingen*** *A, zoals heromschreven, C, E, G, H, J, K en L, zoals heromschreven,* ***samen,*** *tot*

- een ***hoofdgevangenisstraf*** *van* ***achttien maanden*** *en*

- een ***geldboete van 1.000,00 euro****, verhoogd met 70 opdeciemen (x8) tot* ***8.000,00 euro****,* ***per slachtoffer,*** *zijnde* ***16.000,00 euro in totaal****, met een vervangende gevangenisstraf van drie maanden, de feiten gedeeltelijk voor als na 1.1.2017 gepleegd zijnde;*

. spreekt, met toepassing van artikel 382 § 2 Sw. en artikel 433novies § 2 Sw. ten aanzien van de ***tweede beklaagde, P.M.****, gedurende* ***vijf jaar*** *het* ***verbod*** *uit om gedurende vijf jaar een drankgelegenheid, een bureau voor arbeidsbemiddeling, een onderneming van vertoningen, een zaak voor verhuur of verkoop van visuele dragers, een hotel, een bureau voor verhuur van gemeubileerde kamers of appartementen, een reisbureau, een huwelijksbureau, een adoptie-instelling, een instelling waaraan de bewaring van minderjarigen wordt toevertrouwd, een bedrijf dat leerlingen en jeugdgroepen vervoert, een gelegenheid voor ontspanning of vakantie, of een inrichting die lichaamsverzorging of psychologische begeleiding aanbiedt, hetzij persoonlijk, hetzij door bemiddeling van een tussenpersoon, uit te baten of er, in welke hoedanigheid ook, werkzaam te zijn,*

*- **ontzet** de **tweede beklaagde, P.M.** conform **art. 433novies § 1 Sw.** van de **rechten** bepaald in art. 31, lid 1 Sw. om gedurende een termijn van **vijf jaar:***

1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2° verkozen te worden;
3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Bijdragen en kosten

*-spreekt tegen deze beklaagde de verplichting uit een **bijdrage** te betalen van eenmaal 25,00 euro verhoogd met 70 opdeciemen (x8) en aldus gebracht op 200,00 euro tot financiering van het **bijzonder fonds voor de hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden**.*
*- veroordeelt deze beklaagde krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017, tot het betalen van een bijdrage van 20,00 euro aan het **Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand**.*

*- legt bovendien aan deze veroordeelde een **vergoeding** op van 50,00 euro.*

*- veroordeelt deze beklaagde tot 2/5 van de **proceskosten**, wat de openbare partij betreft tot op heden in het geheel begroot op 2048,85 euro, meer de betekeningskosten van huidig vonnis.*

- ***ten aanzien van de derde beklaagde, A.J.***

*- **spreekt** de **derde beklaagde, A.J., vrij** voor de feiten van de **tenlasteleggingen D en F;***

*- **veroordeelt** de derde beklaagde, **A.J.** voor de feiten van de **tenlastelegging B, zoals heromschreven, en zonder dat de verzwarende omstandigheid ex artikel 433septies lid 1, 3° Sw bewezen is, tot:***

*- een **hoofdgevangenisstraf** van **twaalf maanden** en*

*- een **geldboete van 1.000,00 euro**, verhoogd met 70 opdeciemen (x8) tot **8.000,00 euro**, **per slachtoffer,** zijnde **16.000,00 euro in totaal**, met een vervangende*

gevangenisstraf van drie maanden, de feiten gedeeltelijk voor als na 1.1.2017 gepleegd zijnde;

verleent deze beklaagde ***gewoon uitstel voor de hele hoofdgevangenisstraf en de gehele geldboete, telkens*** *voor een periode van* ***drie jaar;***

*- **ontzet** de **derde beklaagde, A.J.** conform **art. 433novies § 1 Sw.** van de **rechten** bepaald in art. 31, lid 1 Sw. om gedurende een termijn van **vijf jaar:***

1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2° verkozen te worden;
3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Bijdragen en kosten

*- spreekt tegen deze beklaagde de verplichting uit een **bijdrage** te betalen van eenmaal 25,00 euro verhoogd met 70 opdeciemen (x8) en aldus gebracht op 200,00 euro tot financiering van het **bijzonder fonds voor de hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden**.*

*- veroordeelt deze beklaagde krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017, tot het betalen van een bijdrage van 20,00 euro aan het **Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand**.*

*- legt bovendien aan deze veroordeelde een **vergoeding** op van 50,00 euro.*
*- veroordeelt deze beklaagde tot 1/5 van de **proceskosten**, wat de openbare partij betreft tot op heden in het geheel begroot op 2048,85 euro.*

Overtuigingstukken

- beveelt de voeging aan het dossier van de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent onder OS-nummers :

- *2018 2696 en 2018 2695 en 2017 10208 en 2017 10207 (CD ROMs met bankgegevens)*
- *2018 3478 en 2018 3476 en 2018 2927 (DVD uitlezing GSM)*
- *2018 9450 (DVD's tapgesprekken en kopie PV's ivm relevante gesprekken)*

- *2018 8867 en 2018 8866: (DVD uitlezing multimedia B.G.)*

- beveelt de voeging aan het dossier van de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde onder OS-nummer 1607/17 (uittreksels BEO bank).

- stelt de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent onder OS-nummers 2018 8865 (2 laptops, HD, 4 memory cards), 2018 3479 (Nokia 130), 2018 2994 (documenten), 2018 2459 - sub 4 (twee doosjes zwangerschapstest), 2018 2459 - sub 5 (documenten), 2018 2459 - sub 6 (lege verpakking medicatie), 2018 2459 - sub 7 (doktersattest), 2018 2459 - sub 8 (documenten en notitieboekje) ter beschikking van de Procureur des Konings om te handelen als naar recht:

- verklaart overeenkomstig art. 42 lid 1 en art. 43 van het Strafwetboek verbeurd de voorwerpen neergelegd onder ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent onder OS-nummers: 2018 8869 (laptop Toshiba+lader+muis), 2018 3477 (Iphone), 2018 2931 (4simkaarten), 2018 2930 (4simkaarten), 2018 2929 (gsm Samsung G925I), 2018 2928 (tablet), 2018 2926 - sub 1 t.e.m. 10: GSM's), 2018 2925 (GSM), 2018 2459 - sub 1 (simkaarten), 2018 2459 - sub 2 (Mastercard), 2018 2459 - sub 3 (geld van verschillende origine), zijnde zaken die eigendom zijn van de beklaagde en gediend hebben tot het plegen van de lastens hem/haar weerhouden misdrijven;
OP BURGERLIJK GEBIED

*- verklaart de vordering van de **burgerlijke partijen O.S. en O.E. ontvankelijk** en **in de hierna bepaalde mate gegrond**:*

*veroordeelt de eerste beklaagde, **B.G.**, de tweede beklaagde, **P.M.** en de derde beklaagde, **A.J. hoofdelijk** om aan **O.S. en O.E. elk 2.500,00 euro** te betalen, te vermeerderen met vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 01.07.2016 en met gerechtelijke interesten aan dezelfde interestvoet, op de hoofdsom en verlopen vergoedende interesten samen, vanaf vandaag tot de datum van gehele betaling;*

*-zegt dat aan de burgerlijke partijen een **rechtsplegingsvergoeding** toekomt van **780,00 euro**, waartoe de eerste beklaagde, **B.G.** en de derde beklaagde **A.J.** hoofdelijk gehouden zijn en waartoe de tweede beklaagde, **P.M.** hoofdelijk gehouden is voor een gedeelte van 450,00 euro.*

*-houdt de beslissing over de **overige burgerlijke belangen** aan overeenkomstig artikel 4 van de Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering."*

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, op:

- 11 mei 2021 door de beklaagde P.M. tegen "*alle beschikkingen van het vonnis (...). Conform het grievenformulier*";
- 12 mei 2021 door de beklaagde B.G. tegen "*alle beschikkingen van het vonnis (...). Conform het grievenformulier*";
- 17 mei 2021 door de beklaagde A.J. tegen "*alle beschikkingen van het vonnis (...). Conform het grievenformulier*";
- 17 mei 2021 door het openbaar ministerie ten aanzien van alle beklaagden tegen "*alle beschikkingen op strafgebied conform het grievenformulier*".

Deze partijen legden tegelijk en op diezelfde data een verzoekschrift neer, zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 1 oktober 2021 legde het hof met toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op 14 april 2022.

Op de rechtszitting van 14 april 2022 legde het hof op vraag van partijen nieuwe conclusietermijnen vast en stelde de zaak voor behandeling uit naar de rechtszitting van 29 september 2022.

Alle conclusietermijnen zijn nageleefd.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 29 september 2022:

- de beklaagde B.G., bijgestaan door meester V.J. en meester K.C., beiden advocaat met kantoor te (...);
- de beklaagde P.M., bijgestaan door meester D.N., voor meester G.C., beiden advocaat met kantoor te (...);
- de beklaagde A.J., bijgestaan door meester C.F., advocaat met kantoor te (...);
- het openbaar ministerie vertegenwoordigd door E.J., advocaat-generaal;
- de burgerlijke partijen O.E. en O.S. vertegenwoordigd door meester L.B., advocaat met kantoor te (...).

Dit alles gebeurde in het Nederlands, met dien verstande dat de beklaagde P.M. zich heeft uitgedrukt in de Italiaanse taal en werd bijgestaan door de

aangestelde tolk, die alles wat werd gezegd, heeft vertaald van het Italiaans naar het Nederlands en omgekeerd.

2. Het hof besliste bij tussenarrest van 4 november 2022:

"verklaart de beroepen ontvankelijk en vooraleer verder te beslissen:

heropent de debatten en verzoekt het openbaar ministerie om:

- *O.E.*
- *O.S.*
- *L.P.*

als getuige op te roepen op de rechtszitting van ***vrijdag 17 februari 2023 om 09.00 uur****;*

houdt de beslissing over de kosten aan;

verklaart deze beslissing uitvoerbaar bij voorraad, ongeacht het instellen van enig rechtsmiddel."

3. Op de openbare rechtszitting van 17 februari 2023 hoorde het hof deze getuigen. Op vraag van de partijen legde het hof na het getuigenverhoor nieuwe conclusietermijnen vast en stelde de zaak uit naar de rechtszitting van 11 mei 2023.

4. Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 11 mei 2023:

- de beklaagde B.G., bijgestaan door meester V.J. en meester K.C., beiden advocaat met kantoor te (...);

- de beklaagde P.M., bijgestaan door meester L.Y., voor meester G.C., beiden advocaat met kantoor te (...);

- de beklaagde A.J., bijgestaan door meester C.F., advocaat met kantoor te (...);

  het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door E.J., advocaat-generaal;

- de burgerlijke partijen O.E. en O.S., vertegenwoordigd door meester L.B., advocaat met kantoor te (...).

Dit alles gebeurde in het Nederlands, met dien verstande dat de beklaagde P.M. zich heeft uitgedrukt in de Italiaanse taal en werd bijgestaan door de

aangestelde tolk, die alles wat werd gezegd, heeft vertaald van het Italiaans naar het Nederlands en omgekeerd.

5. Al in het tussenarrest van 4 november 2022 verwees het hof voor een overzicht van de feiten naar het feitenrelaas van de eerste rechters, zoals weergegeven op pagina 11 tot en met 23 van het bestreden vonnis.

6.1 Sinds 1 juni 2022 is de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht (Wet 21 maart 2022, *BS* 30 maart 2022) in werking. Het seksueel strafrecht is grondig gewijzigd. De wet van 21 maart 2022 wijzigt ook de strafbepalingen met betrekking tot de prostitutie van meerderjarigen.

Als de wet tussen het tijdstip van de te last gelegde feiten en de dag van de uitspraak gewijzigd is, blijven de te last gelegde feiten steeds omschreven volgens de strafwet die van toepassing was op het tijdstip van de feiten. Een herkwalificatie van de feiten is dan niet aan de orde. De rechter moet in dat geval wel nagaan of de te last gelegde misdrijven ononderbroken strafbaar zijn gebleven. Bovendien moet de rechter als de straf, ten tijde van zijn beslissing bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, overeenkomstig artikel 2, tweede lid, Strafwetboek de minst zware straf toepassen.

6.2 Onder de telastleggingen A en B worden de beklaagden vervolgd voor mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie, met verzwarende omstandigheden. De wet van 21 maart 2022 wijzigde niets aan de delictsomschrijvingen en de straffen in de artikelen van het Strafwetboek met betrekking tot mensenhandel. De bepalingen van artikel 433*quinquies*, §§ 1, 1°, 2 en 4, 433*septies*, eerste lid, 2°, 3°, 6° en tweede lid en 433*novies*, § 1 Strafwetboek zoals van toepassing op de feiten van de telastleggingen A en B, zijn sinds de feiten onveranderd gebleven. Artikel 433*novies*, § 5 Strafwetboek wijzigde wel, in die zin dat die bepaling niet langer verwijst naar artikel 389 Strafwetboek. De wet van 21 maart 2022 heeft die laatste bepaling volledig opgeheven. Artikel 389, § 1, eerste lid, Strafwetboek zoals ook vermeld bij de telastleggingen A en B, bepaalde de ingangsdatum van de ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek, van toepassing via artikel 433*novies*, § 1, Strafwetboek. Dit is sinds 21 maart 2022 opgenomen in artikel 433*quater*/6 Strafwetboek.

6.3 De wetgever was van oordeel dat artikel 380 (oud) Strafwetboek kon weggelaten worden, omdat dit veelal viel onder mensenhandel in de strikte betekenis van het woord: slachtoffers van pooierschap kunnen immers slachtoffer zijn van mensenhandel met het oog op de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, als de constitutieve bestanddelen van mensenhandel verenigd zijn (artikel 433*quinquies* (oud) Strafwetboek; zie: Memorie van Toelichting, *Parl. St.*, Kamer, 2020-2021, doc 55, 2141/001, p. 71). Uitbuiting en exploitatie was ook vervat in artikel 380, § 1, 1°, 2°, 3° en 4° (oud) Strafwetboek.

Om een duidelijk onderscheid te maken met de bepalingen inzake mensenhandel, dat onder meer de uitbuiting viseert, voegde de Wet 21 maart 2022 een hoofdstuk "*Misbruik van prostitutie*" toe aan titel VIII van boek II van het Strafwetboek (Memorie van Toelichting, *Parl. St.*, Kamer, 2020-2021, doc 55, 2141/001, p. 72).

Artikel 433*quater*/1 Strafwetboek stelt volgende handelingen gepleegd tegen een meerderjarig persoon strafbaar:

- het organiseren van de prostitutie van een ander met als doel het bekomen van een voordeel, behalve in de gevallen die de wet bepaalt;
- het bevorderen, ertoe aanzetten, aanmoedigen of vergemakkelijken van prostitutie met als doel het, rechtstreeks of onrechtstreeks, bekomen van een abnormaal economisch voordeel of elk ander abnormaal voordeel;
- maatregelen nemen om het verlaten van de prostitutie te verhinderen of te bemoeilijken.

Het nieuwe artikel 433*quater*/4 Strafwetboek voorziet in strafverzwaring, "*verzwaard misbruik van prostitutie*" genoemd, zo het misdrijf is gepleegd ten aanzien van een kwetsbare meerderjarige ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, een zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.

De feiten van de telastleggingen C, D, E, F, G, H, I, J en L zijn dan ook nog steeds en ononderbroken strafbaar als volgt:

- de misdrijven bedoeld in de telastleggingen C, E, en G onder artikel 433*quater*/1, eerste streepje, 433*quater*/4 en 433*quater*/6 Strafwetboek;
- de misdrijven bedoeld in de telastleggingen D en F onder artikel 433*quater*/1, eerste en derde streepje, 433*quater*/4 en 433*quater*/6 Strafwetboek;
- het misdrijf bedoeld in de telastlegging H onder artikel 433*quater*/1, eerste en tweede streepje, 433*quater*/4 en 433*quater*/6 Strafwetboek;
- de misdrijven bedoeld in de telastleggingen I en J onder artikel 433*quater*/1, eerste streepje en 433*quater*/6 Strafwetboek;
- het misdrijf bedoeld in de telastlegging L onder artikel 433*quater*/1, eerste en tweede streepje en 433*quater*/6 Strafwetboek.

6.4 Anders dan de beklaagde B.G. aanvoert, is ook het misdrijf van de telastlegging K – het houden van een huis van ontucht of prostitutie met meerderjarigen, meer bepaald ten nadele van D.Si. – ononderbroken strafbaar gebleven. Sinds 1 juni 2022 zijn die feiten strafbaar gesteld door artikel 433*quater*/1, eerste streepje, 433*quater*/4, 433*quater*/6 en 433*quater*/7 Strafwetboek.

Volgens de toelichting bij het amendement dat aanleiding gaf tot de tekst van artikel 433*quater*/1 Strafwetboek (Amendement nr. 79 (GABRIELS) bij het wetsontwerp houdende

wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht, *Parl. St.*, Kamer, 2020-2021, doc 55, 2141/005, p. 13) mogen zelfstandige sekswerkers samen een huis huren waarin zij seksuele diensten aanbieden, op voorwaarde dat er tussen hen geen gezagsverhouding bestaat. De minister van justitie verduidelijkte de draagwijdte van die bepaling tijdens de parlementaire voorbereiding als volgt (Verslag van de eerste lezing over het wetsontwerp houdende wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht, *Parl. St.*, Kamer, 2020-2021, doc 55, 2141/006, p. 108): "*Het risico op misbruik is voor sekswerkers tevens groter in een gezagsrelatie dan als zelfstandige, waar een grotere mate van vrijheid bestaat (cf. de vier fundamentele vrijheden van sekswerkers vermeld in de toelichting bij amendement nr. 79). Daarom sluit het wetsontwerp een gezagsrelatie uit, 'behalve in de gevallen die de wet bepaalt'. Dit laatste zal verfijnd worden in een latere wet; in afwachting blijft de huidige wet vanzelfsprekend gelden. Wat betreft rendez-vous huizen, dit is een zeer ruim begrip en de vraag rijst wat strafbaar is. Indien het om louter verhuur gaat aan sekswerkers, is dit niet langer strafbaar. Bij uitbating geldt een onderscheid: indien het om louter zelfstandige sekswerkers gaat, dan kan dit; indien het daarentegen om een georganiseerde prostitutie gaat met uitbating door een werkgever of door iemand die geen sekswerker is, dan blijft dit strafbaar.*"

De wet waar het eerste gedachtestreepje van artikel 433*quater*/1 Strafwetboek naar verwijst, is nog niet in werking. Het hof twijfelt er niet aan dat B.G. en P.M. de prostitutie van D.Si. organiseerden met als doel het bekomen van een voordeel. Zoals verderop bij de beoordeling van de schuld aan de telastleggingen zal blijken, bepaalden B.G. en P.M. de voorwaarden waaronder de dames zich moesten prostitueren, meer bepaald de aan de klanten aan te rekenen tarieven. Het is helemaal niet zo dat de beklaagden de prostitutie van de in de bar verblijvende dames enkel faciliteerden. De beklaagden maakten zich daarentegen schuldig aan een georganiseerde seksuele uitbuiting van alle in de telastleggingen vernoemde vrouwen, zo ook van D.S..

Het hof hecht geen geloof aan de verklaring van D.Si. dat het geld van de klanten volledig voor haar zelf bestemd was, dat ze zelfs geen huur voor de kamer waar ze verbleef moest betalen en dat de meisjes zelf mochten beslissen over de prijzen die ze voor hun diensten vroegen (verhoor D.Si. van 7 februari 2018, p. 3/382 strafdossier, OK II). De politie stelde immers vast dat alle meisjes dezelfde prijzen hanteerden (p. 3/387 strafdossier, karton II). Uit de verklaringen van O.E. en O.S. blijkt bovendien dat ze 50 % van wat de klanten betaalden, moesten afstaan aan B.G.. Die verklaringen zijn geloofwaardig, nu ze overeenstemmen met wat D.L., moeder van B.G., op 7 februari 2018 daarover aan de onderzoekers verklaarde (p. 3/273 strafdossier, OK II). D.L. was naar eigen zeggen volledig op de hoogte van het reilen en zeilen van de bar, wist dat er aan prostitutie werd gedaan en verklaarde dat het geld dat de meisjes verdienden "*fifty-fifty*" werd verdeeld. Daarbij komt nog dat in het kader van een witwasonderzoek enkele jaren eerder, de diensters tijdens een controle op 9 juni 2011 aan de politie contracten overhandigden waarin werd vermeld dat ze 50 % van hun

ontvangsten moesten afstaan (p. 1/342 strafdossier, OK I). De beklaagde zelf gaf bij verhoor op 8 maart 2018 toe dat hij de 50/50-verdeling "*in het begin effe had toegepast*" (p. 3/749 strafdossier, karton II). Het hof ziet geen enkele reden om aan te nemen dat hij daarvan later zou zijn afgestapt. Dat D.Si. zich op het ogenblik van haar verhoor mogelijk nog niet effectief had geprostitueerd omdat ze pas sinds enkele dagen in de bar verbleef, is van geen tel. Opdat de feiten van de telastlegging K ook onder de nieuwe wetgeving strafbaar zouden zijn, is het voldoende dat de beklaagden door de organisatie van de prostitutie van D.Si. een voordeel beoogden, wat het geval is.

Het is eveneens zonder relevantie dat de beklaagden bij de organisatie van de prostitutie van D.Si. geen misbruik maakten van de kwetsbare toestand waarin ze zich zou hebben bevonden. Evenmin relevant is dat de beklaagden al worden vervolgd voor de exploitatie van de prostitutie van D.Si. onder de telastlegging I.

7. Ontvankelijkheid van de strafvordering

B.G. voert dat de strafvordering onontvankelijk zou zijn, omwille van het arbitrair karakter van de vervolging.

Met toepassing van artikel 28*quater*, eerste lid, Wetboek van Strafvordering oordeelt de procureur des Konings over de opportuniteit van de vervolging. Het komt de strafrechter niet toe de bij hem aanhangig gemaakte strafvervolging op haar opportuniteit te beoordelen. De omstandigheid dat B.G. uiteindelijk in 2017 werd vervolgd terwijl dit gedurende de jaren daarvoor niet het geval was, of dat hij wordt vervolgd terwijl anderen die in dezelfde of gelijkaardige omstandigheden gelijkaardige misdrijven zouden hebben gepleegd, niet worden vervolgd, neemt de strafbaarheid van de door B.G. gepleegde misdrijven niet weg en brengt niet mee dat de tegen hem ingestelde strafvordering arbitrair, willekeurig en derhalve niet ontvankelijk zou zijn.

De beklaagde concretiseert overigens op geen enkele manier "*de andere gevallen*" waarin "*dergelijke activiteiten*" zouden worden gedoogd en niet vervolgd, laat staan dat hij aantoont dat die "*gevallen*" volledig gelijkaardig zijn aan de situatie waarin hij zich bevindt. Hij concretiseert evenmin het voorgehouden juridisch kader dat van toepassing zou zijn in grote steden zoals Gent, Oostende en Antwerpen. Zelfs als zo'n kader zou bestaan, ongeacht of dit van toepassing is in Oudenaarde, heeft dit niet tot gevolg dat de vervolging van B.G. (en de overige beklaagden) arbitrair zou zijn.

De vele politiecontroles voorafgaand aan de uiteindelijke strafvervolging en het feit dat hij aanvankelijk slechts werd vervolgd voor inbreuken op de faillissementswetgeving, leiden er niet toe dat hij ervan uit mocht gaan dat de prostitutie-gerelateerde misdrijven die hij pleegde, blijvend zouden worden getolereerd. Dat bar B. vergund werd als drankslijterij, impliceert niet dat ook de andere, prostitutie-gerelateerde activiteiten die in de bar werden uitgeoefend, als vergund moeten worden beschouwd.

B.G. voert aan dat hij in 2008 zelf contact opnam met de politie met de melding dat hij een massagesalon zou openen waarin meisjes zouden aanwezig zijn om klanten te bedienen, waarbij het ook de bedoeling was om met exotische meisjes te werken. Ook hieruit kan het hof niet afleiden dat politie en openbaar ministerie volledig op de hoogte waren van de strafrechtelijke inbreuken die de beklaagde zovele jaren later pleegde en dat deze instanties die inbreuken al die tijd zouden hebben toegelaten.

Het bestaan van omzendbrieven over prostitutie, de parlementaire initiatieven genomen om de toepasselijke wetgeving te wijzigen en de wetswijziging die sinds 1 juni 2022 in werking is, tonen evenmin het voorgehouden willekeurig karakter van de vervolging van de beklaagde(n) aan.

Het is aan het openbaar ministerie om voor elk geval afzonderlijk te beoordelen of het wenselijk is vervolging in te stellen. Dat het openbaar ministerie op een bepaald ogenblik besliste om de beklaagden strafrechtelijk te vervolgen voor de misdrijven zoals opgesomd in de aanhangig makende akte, toont op zichzelf niet aan dat het daarbij arbitrair tewerk is gegaan.

De strafvordering is ontvankelijk.

8. Beoordeling van de schuld - telastlegging A – B.G. en P.M.

8.1 Het misdrijf mensenhandel bestaat uit de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van controle over hem met het oog op één van de in artikel 433*quinquies*, § 1 Strafwetboek opgesomde doelstellingen, in dit geval de uitbuiting van prostitutie.

Mensenhandel vereist uitsluitend een bewegings- en een uitbuitingselement. De seksuele uitbuiting waar artikel 433*quinquies* Strafwetboek naar verwijst, houdt geen verband met dwang of gebrek aan toestemming. Hiermee wordt bedoeld dat de dader uit de mensenhandelactiviteit profijt wil halen of dat er profijt mee wordt gedaan.

Het is ook voor het hof bewezen dat de beklaagde B.G. zich schuldig maakte aan het misdrijf mensenhandel ten aanzien van O.E. en O.S., met als doel de uitbuiting van hun prostitutie.

De bar B. die hij uitbaatte en waarvan hij de zaakvoerder was, is geen gewone (champagne)bar, maar een bar waar al sinds meerdere jaren aan prostitutie werd gedaan en zelfs lang voor het onderzoek dat heeft geleid tot het dossier dat ter beoordeling van het hof voorligt. Het is de beklaagde die de prostitutie van de prostituees organiseerde. Zo liet hij foto's van hen nemen, zorgde hij voor de advertenties van de meisjes op de site Redlights.be en stelde hij hen een gsm en telefoonnummer ter beschikking (p. 1/61 strafdossier, karton I). Hij zorgde ervoor dat de meisjes in enkele - rudimentair ingerichte – kamers van het

etablissement konden verblijven (zie het fotodossier opgemaakt n.a.v. de huiszoeking op 7 februari 2018, p. 3/425 strafdossier, karton I). Uit commentaren van klanten op de diensten aangeboden in bar B., door de onderzoekers teruggevonden op discussieplatform www.youppie.net, leidt het hof af dat het de beklaagde is die minstens een deel van de telefoons van klanten beantwoordde (p. 1/408 strafdossier, karton I). Volgens een klant voor wie de beklaagde de deur opende, moest het meisje dat aan de klant werd voorgesteld, eerst met de beklaagde overleggen over de tarieven. De beklaagde hield een kopie van de identiteitsdocumenten van sommige meisjes bij en stelde met een aantal onder hen samenwerkingscontracten op (zie de documenten teruggevonden in een kluis bij de huiszoeking op 7 februari 2018, p. 3/881 strafdossier, karton II).

O.E. en O.S. zijn twee Nigeriaanse zussen die vermoedelijk via de liefdespartner van A.J., namelijk O.K., naar België werden gelokt onder het voorwendsel dat ze hier legaal zouden worden tewerkgesteld als kapster en kokkin. Uit hun verklaringen afgelegd op 9 oktober 2017 (O.E. - p. 2/12 strafdossier, karton I) en 25 oktober 2017 (O.S. - p. 2/38 strafdossier, karton I), blijkt dat A.J. hen enkele dagen na hun aankomst in België, eind december 2016, meenam naar bar B. waar ze werden opgewacht door B.G., die hen duidelijk maakte dat er van hen werd verwacht dat ze er zich zouden prostitueren. Ook P.M., die ze kenden onder de naam '*E.*', kwam er bij en legde hen uit welke handelingen ze zouden moeten uitvoeren met de klanten. B.G. vertelde hen welke prijzen ze moesten hanteren, zowel voor de seks als voor de champagne. Enkele dagen later gingen ze er effectief aan de slag, tot ze er midden juli 2017 vertrokken. Al die tijd verbleven ze in een kamer boven de bar, terwijl hun spullen in het appartement van A.J. bleven staan.

B.G. heeft beide meisjes dus (aan)geworven en gehuisvest zoals bedoeld in artikel 433*quinquies*, § 1 Strafwetboek. Hij deed dit met het oogmerk hun prostitutie uit te buiten. De verklaringen van de meisjes en de hiervoor aangehaalde vaststellingen van de verbalisanten spreken tegen dat ze bij hun prostitutieactiviteiten volledig hun zelfstandigheid behielden. Niet alleen bepaalde de beklaagde de tarieven die ze aan de klanten moesten aanrekenen. Uit diezelfde verklaringen blijkt dat ze bovendien dag en nacht beschikbaar moesten zijn en ook moesten werken als ze hun maandstonden hadden. Beide slachtoffers verklaarden dat ze de helft van wat ze met hun prostitutieactiviteiten verdienden, moesten afstaan aan B.G.. De hoger al aangehaalde verklaring van de moeder van de beklaagde, D.L., afgelegd op 7 februari 2018 (p. 3/273 strafdossier, karton II), de contracten die de diensters aan de politie overhandigden in het kader van het eerder uitgevoerde witwasonderzoek (p. 1/342 strafdossier, karton I) en de eigen verklaring van de beklaagde van 8 maart 2018 (p. 3/749 strafdossier, karton II) bevestigen dit. Ook I.O., vriendin van A.J. en door wiens tussenkomst de zussen O.E. en O.S. bij bar B. werden tewerkgesteld, verklaarde bij verhoor op 7 februari 2018 dat ze destijds, toen ze zelf in de bar werkte, de helft van haar inkomsten moest afstaan aan B.G. (p. 3/253 strafdossier, karton II). Het is dus helemaal niet

zo dat de prostituees de beklaagde enkel moesten betalen voor de gebruikte accommodatie (jacuzzi, kamers) en organisatie (advertenties, voorbehoedsmiddelen), zoals hij voorhoudt in conclusies en dat zijn inkomsten hoofdzakelijk voortkwamen uit de verkoop van drank en de verhuur van kamers.

Onder meer omdat de verklaringen van de zussen O.E. en O.S. over zo'n essentieel punt als de 50/50-verdeling steun vinden in andere dossiergegevens, acht het hof die verklaringen ook voor het overige integraal geloofwaardig. Dat de verbalisanten niet overtuigd waren van de waarachtigheid van hun verklaringen, brengt het hof niet aan het twijfelen. Bij herverhoor op 14 februari 2018 bleven O.E. en O.S. bij hun oorspronkelijke verklaringen (p. 3/655 en 3/667 strafdossier, karton II). Bovendien bevestigden de zussen hun verklaringen onder eed op de rechtszitting van het hof van 17 februari 2023. Dat hun verklaringen, afgelegd tijdens het onderzoek, onderling verschilden over de voornamen van hun vier broers en moeder doet aan hun geloofwaardigheid niet de minste afbreuk. Die verschillen zijn slechts zeer miniem en vinden ongetwijfeld hun oorsprong in de taalbarrière en het feit dat zowel hun broers als moeder met telkens licht verschillende namen werden aangesproken. Ook hun verklaringen over hun vertrek uit de bar en reis naar het opvangcentrum in Luik stemmen quasi volledig overeen, met dien verstande dat enkel O.E. vermeldde dat ze twee blanke mannen ontmoetten bij hun tussenstop in Brussel.

In tegenstelling tot wat B.G. (en de andere beklaagden) in conclusies la(at) (en) uitschijnen, zijn hun verklaringen zeer gedetailleerd. Zo beschreven ze uitvoerig de redenen waarom en de wijze waarop ze naar België zijn gekomen, wie hen daartoe overhaalde en daarbij begeleidde, de gevolgde reisweg, de manier waarop ze in bar B. belandden, wat ze daar deden, onder welke voorwaarden en hoe ze in contact kwamen met A.J.. Hun verklaringen daarover zijn volledig gelijkluidend.

Hoewel beide zussen stelden dat ze hun vingerafdrukken lieten nemen bij hun aankomst in Italië, konden de Belgische onderzoekers hun vingerafdrukken inderdaad niet terugvinden in Printrak en Eurodac. Volgens de verbalisanten was dit niet uitzonderlijk, omwille van de grote toestroom van vluchtelingen in Italië. Niet alle vluchtelingen worden klaarblijkelijk geregistreerd via Eurodac (p. 2/30 strafdossier, karton II). Het kan de zussen dan ook niet tot nadeel strekken dat er iets is misgelopen bij de registratie van hun vingerafdrukken en identiteitsgegevens. Dat hun vingerafdrukken uiteindelijk niet werden geregistreerd, toont op zichzelf niet aan dat hun verklaringen dat ze hun vingerafdrukken hebben laten nemen en hun identiteitsgegevens hebben meegedeeld aan de Italiaanse autoriteiten, vals zouden zijn.

Anders dan de eerste rechters, is het hof van oordeel dat de incriminatieperiode van de telastlegging A niet moet worden verbeterd. Ook op de rechtszitting van 17 februari 2023 bleven beide zussen erbij dat ze eind december 2016 aankwamen in België en voor het eerst werkten in bar B., om er midden juli 2017 te vertrekken. De datum van de foto's (1 en 5 juli 2016), gevoegd bij het verhoor van A.J. van 7 februari 2018 en zoals

teruggevonden in haar gsm (p. 3/321 strafdossier, karton II), overtuigt het hof niet van het tegendeel. Mogelijk is de tijdsaanduiding op die foto's en/of in het gsmtoestel van A.J. verkeerd. Bovendien stelden de verbalisanten in het aanvankelijk proces-verbaal van 7 maart 2017 vast dat twee meisjes van Nigeriaanse afkomst met de roepnamen "*L.*" en "*N.*" sinds begin 2017 adverteerden op de website Redlights.be. Beiden werkten als prostituee in bar B. (p. 1/3 strafdossier, karton I). Ze werden later geïdentificeerd als O.S. ('L.') en O.E. ('N.'). Op 12 januari 2017 stuurde de politie een sms met het oog op het maken van een afspraak met 'L.', waarna hij een sms terugkreeg met het adres van bar B.. Op 9 maart 2017 verschenen er nog steeds advertenties voor 'L.' (O.S.) en 'N.' (O.E.) op Redlights.be (p. 1/24 strafdossier, karton I). Dit was ook het geval voor 'L.' (O.S.), voor de periode van 28 april 2017 tot 3 mei 2017 (p. 1/338 strafdossier, karton I). Deze vaststellingen ondersteunen de verklaringen van O.E. en O.S..

De eerste rechters stelden terecht vast dat O.E. en O.S. zich in een kwetsbare positie bevonden. De zussen hebben de Nigeriaanse nationaliteit en verbleven illegaal in België. Ook voor het hof voert B.G. aan dat hij de zussen wel heeft gevraagd of ze verblijfspapieren hadden, waarop ze zouden geantwoord hebben dat dit het geval was. Zelfs als dit zo was, ontsloeg dit hem niet van zijn verantwoordelijkheid en had hij moeten vragen dat ze die documenten voorlegden. Bij de huiszoeking vond de politie trouwens identiteitsdocumenten terug van sommige prostituees, wat aantoont dat hij goed wist waarnaar hij moest vragen en dat hij hierop bij de zussen O.E. en O.S. bewust niet heeft aangedrongen. Bovendien spraken O.E. en O.S. geen Nederlands of Frans en konden ze zich enkel uitdrukken in het Engels. Zonder twijfel bemoeilijkte dit de omgang met klanten en konden ze hierdoor moeilijker aangeven wat hun grenzen waren, welke seksuele handelingen ze al dan niet wilden stellen tegen betaling. Daarbij komt nog dat de zussen geen enkel sociaal netwerk hadden in België en enkel A.J. kenden, die hen eveneens uitbuitte.

B.G. maakte misbruik van die kwetsbare positie. Omwille van hun illegale toestand, hun gebrek aan sociaal netwerk en het ontbreken van reguliere inkomsten, hadden O.E. en O.S. geen enkele andere keuze dan in de bar van de beklaagde te verblijven, er zich te prostitueren en de helft van hun inkomsten aan hem af te staan. Het tegendeel volgt niet uit het gegeven dat de zussen de moed vonden om de bar midden juli 2017 dan toch te verlaten.

Het is zonder relevantie dat B.G. niet op de hoogte zou zijn geweest van wat de zussen meemaakten voor hun aankomst in België, of van de dwang en bedreigingen die A.J. op hen uitoefende en het misbruik dat zij van hen maakte.

Het hof gaf hoger al aan dat de verklaringen van de zussen integraal geloofwaardig zijn, dus ook over het gebrek aan inspraak in de aangerekende tarieven en de tijdstippen waarop ze moesten werken.

Ook de verzwarende omstandigheid dat B.G. van de betrokken activiteit een gewoonte maakte, is bewezen. Terecht verwezen de eerste rechters naar verklaringen van verschillende prostituees waaruit blijkt dat het huisvesten van prostituees van buitenlandse origine boven de bar gedurende lange tijd gebeurde (zie bv. de verklaring van M.A., p. 3/400 strafdossier, karton II en de verklaring van A.H., p. 3/407 strafdossier, karton II). Ook de in de gsm van B.G. teruggevonden WhatsAppberichten bevestigen dit (p. 3/831 strafdossier, karton II). Het onderzoek toonde aan dat B.G. de bar waarin hij de prostitutie van de erin gehuisveste meisjes exploiteerde, al vele jaren voor de aanvang van het onderzoek in dit dossier uitbaatte. Bovendien huisvestte hij de beide zussen O.E. en O.S. met het oog op hun seksuele uitbuiting gedurende een periode van ruim een halfjaar, wat op zichzelf volstaat om die activiteit als een gewoonte te bestempelen.

De telastlegging A is dus bewezen voor de beklaagde B.G. verwijst in conclusies tevergeefs naar de verklaringen van A.H., D.S., M.A., D.D. en L.P. om aan te tonen dat hij niemand heeft uitgebuit. Deze dames zijn allen prostituees die tijdelijk in bar B. hebben gewerkt. Zij verklaarden allen dat ze zich niet uitgebuit of misbruikt voelden en dat de beklaagde hen tot niets verplichtte. Dat ze beweerden zich niet misbruikt te voelen, bewijst niet dat ze niet misbruikt werden. Bovendien hadden ze het in hun verklaringen niet over wat de beklaagde deed met de zussen O.E. en O.S.. L.P. verklaarde op de rechtszitting van 17 februari 2023 O.E. en O.S. niet te kennen. D.Si. kende de zussen O.E. en O.S. evenmin, aangezien ze in haar verhoor van 7 februari 2018 aangaf pas sinds enkele dagen in de bar te verblijven (p. 3/383 strafdossier, karton II). Ook M.A. begon pas in de bar te werken nadat de zussen O.E. en O.S. er vertrokken waren, nu ze verklaarde pas in juli of begin augustus 2017 naar België te zijn gekomen (p. 3/398*verso* strafdossier, karton II). Hetzelfde geldt voor A.H. (p. 3/407 strafdossier, karton II). D.D. verklaarde de zussen O.E. en O.S. evenmin te kennen (p. 3/1063 strafdossier, karton II). Daarbij komt nog dat het hof ervan overtuigd is dat deze vrouwen niet steeds de waarheid hebben verteld in hun verklaringen, onder andere wat betreft de inkomsten die ze al dan niet aan B.G. moesten afstaan, nu hun verklaringen daarover strijdig zijn met destijds teruggevonden contracten en de verklaring van zijn moeder.

P.M. is zelf een van de beklaagden in dit dossier. Op de meeste vragen van de verbalisanten wenste ze niet te antwoorden. Haar bewering dat ze niets kende van de achtergrond van de zussen O.E. en O.S. en dat er geen sprake is van een 50/50-verdeling is niet geloofwaardig. I.O. vertelde de verhoorders dat ze (net niet) de helft van haar inkomsten moest afgeven aan B.G., waarmee ze de verklaringen van O.E. en O.S. bevestigde en wat op zichzelf al de uitbuiting en het misbruik door B.G. aantoont.

8.2 P.M. werkte zelf tijdelijk als prostituee bij bar B. en had een relatie met B.G.. De dossiergegevens tonen aan dat ze zelfs de rechterhand werd van B.G. bij de uitbating van bar B.. Zo verving ze B.G. als hij afwezig was (zie verklaring B.G. van 28 februari 2018, p. 3/749 strafdossier, karton II) en stond de firma waarin bar B. was ondergebracht gedurende ruim een jaar op haar naam (zie verklaring B.G. van 28 februari 2018, p. 3/359 strafdossier, karton II, zie ook het strafrapport van de RSZ, p. 3/540*verso* strafdossier, karton II). Het is volstrekt onaannemelijk dat dit laatste louter om administratieve redenen was, zoals ze beweert. Net als B.G. maakte ze de e-mailadressen voor de Redlightsprofielen aan (p. 3/748 strafdossier, karton II). Onder meer het elektriciteitscontract voor de bar (bij Poweo) was afgesloten op haar naam (p. 1/540 strafdossier, karton I). Verschillende advertenties op Redlights voor de prostitutieactiviteiten in bar B. werd aangemaakt vanop IP-adressen op haar naam. Zelfs als het zo zou zijn dat het B.G. was die de advertenties opstelde, daarbij gebruikmakend van haar IP-adressen, is het ongeloofwaardig dat ze daar niet op de hoogte van zou zijn geweest.

Uit verschillende WhatsAppgesprekken teruggevonden in de gsm van B.G., blijkt dat niet alleen hij maar ook P.M. instond voor het aanwerven van de meisjes, hen vroeg om foto's door te sturen en afspraken maakte met de meisjes om zich te komen voorstellen (p. 3/831 strafdossier, karton II). Het was P.M. die in een van die gesprekken de maximumleeftijd bepaalde van de prostituees die in de bar mochten werken en eveneens besliste dat er niet meer dan twee meisjes van Afrikaanse afkomst mochten werken. Op een foto in haar gsmtoestel is een bladzijde te zien waarop data en geldbedragen staan vermeld (p. 3/812 strafdossier, karton II). Op diezelfde bladzijde ligt een stapeltje bankbiljetten. Het hof leidt hieruit af dat P.M. zich ook bezighield met de financiën van bar B..

P.M. had die beslissende rol ook toen O.E. en O.S. in de bar kwamen werken. O.E. verklaarde immers dat P.M. in de bar aanwezig was toen ze er eind december 2016 aankwamen en dat ze deze beklaagde kenden onder de naam *'E.' (P.M.)* (p. 2/16 strafdossier, karton II). Het was 'E.' (P.M.) die hen vroeg of ze alles begrepen hadden toen B.G. hen uitlegde wat er van hen werd verwacht. Het was ook 'E.' (P.M.) die hen aanleerde wat ze allemaal moesten doen met de klanten. O.S. legde daarover een volledig gelijklopende verklaring af (p. 2/42 strafdossier, karton II). Bij herverhoor op 14 februari 2018 verklaarde O.S. zelfs dat 'E.' (P.M.) het geld in ontvangst nam van de klanten, als B.G. afwezig was (p. 3/669 strafdossier, karton II). Om de in het vorige randnummer al vermelde redenen zijn de verklaringen van O.E. en O.S., afgelegd tijdens het onderzoek, wel degelijk en over de volledige lijn geloofwaardig.

De verklaring van L.P. op de rechtszitting van 17 februari 2023 dat P.M. enkel de vriendin was van B.G. en geen (andere) verantwoordelijkheden kreeg, kan dan ook onmogelijk juist zijn. Ten onrechte tracht de

beklaagde dit eveneens af te leiden uit de verklaring van O.E. op diezelfde rechtszitting, namelijk dat P.M. een vriendin was en "*niet veel meer had met haar*". Met het eerste bedoelde O.E. dat P.M. de vriendin was van B.G.. Wat ze met de tweede zinsnede bedoelde is niet helemaal duidelijk, maar uit niets blijkt dat ze heeft willen terugkomen op haar eerdere verklaringen over de rol van P.M.. Dat ze bij de ondervraging door het hof stelde niet meer te weten wie er op donderdag de deur van de bar opende, terwijl ze tijdens het onderzoek verklaarde dat P.M. dit die dag deed omdat de politie elke donderdag langskwam, neemt niet weg dat haar verklaringen afgelegd tijdens het onderzoek nog steeds overeind blijven. O.S. bevestigde tijdens het getuigenverhoor van 17 februari 2023 niet dat ze geld heeft moeten afgeven aan P.M., als B.G. afwezig was. Ten onrechte meent de beklaagde ook hieruit te kunnen afleiden dat ze slechts een beperkte rol speelde in de bar, nu het hof haar op de rechtszitting daarover geen vragen heeft gesteld.

Alle hiervoor aangehaalde gegevens spreken tegen dat P.M. "*op dezelfde hoogte stond*" als de andere prostituees en geen verantwoordelijke functie had, zoals ze voorhoudt in conclusies. Uit geen enkel element van het strafdossier blijkt dat ook andere dames deze taken op zich namen als B.G. afwezig was. Dat webmaster D.St. en verschillende prostituees beweerden haar niet te kennen en haar niet te herkennen bij fotoconfrontatie, weerlegt die gegevens evenmin. Het is zonder relevantie dat ze zelf een samenwerkingsovereenkomst met de club had afgesloten.

P.M. stond mee in voor de uitbating van de bar en gaf instructies aan O.E. en O.S. in verband met hun prostitutie-activiteiten. Ook zij was zonder twijfel op de hoogte van hun kwetsbare toestand. Als rechterhand van B.G. wist ze dat de zussen de helft van hun opbrengsten aan hem moesten afstaan. Ze kan daarom maar moeilijk voorhouden dat ze niet het opzet had de twee zussen uit te buiten. Dat niet blijkt dat ze rechtstreeks deelde in de opbrengsten van de prostitutie-activiteiten van de zussen, is niet van belang voor de beoordeling van haar schuld. Ze zorgde ervoor dat die opbrengsten in elk geval toekwamen aan B.G.. Ze profiteerde daarvan minstens onrechtstreeks mee, aangezien ze zijn partner was. Om dezelfde redenen als dit het geval is voor B.G., is de verzwarende omstandigheid dat ze van die activiteit een gewoonte maakte, op haar van toepassing.

Ook P.M. is schuldig aan de telastlegging A, minstens als mededader.

9. Beoordeling van de schuld – telastleggingen B, D en F – A.J.

9.1 O.E. en O.S. vertelden tijdens het onderzoek dat ze A.J. kenden als "*N.*". Het was 'N.'s (A.J.) broer John die hen in Nigeria overhaalde om naar België te komen, onder het voorwendsel dat ze hier aan de slag zouden kunnen als kapster en kokkin. Om zeker te zijn dat ze de kosten van hun overbrenging zouden terugbetalen, moesten ze een voodoorituëel ondergaan. Ze moesten beloven niet te zullen weglopen en

de reiskosten (36.000 euro voor elk van beide) terug te betalen. Via Libië reisden ze over zee naar Italië. Vanuit Italië reisden ze met de trein naar Antwerpen, waar ze op 24 december 2016 werden opgehaald door 'N.' (A.J.), die hen onderbracht in haar woning in Lier. Na enkele dagen introduceerde ze hen bij bar B., waar hen werd duidelijk gemaakt dat ze zich moesten prostitueren. De helft van de opbrengsten van die prostitutieactiviteiten was bestemd voor B.G., de andere helft voor 'N.' (A.J.). Natasha kocht korte en sexy kledij voor hen. Ze dreigde ermee dat 'J.' hen aan het voodooschrijn zou vervloeken, als ze weigerden om zich te prostitueren. Tot februari 2017 keerden ze enkel terug naar de woning van 'N.' (A.J.) om er haar te gaan betalen. In de loop van die maand kregen ze ruzie, waarna ze de betalingen rechtstreeks aan 'J.' overmaakten, via een Afrikaanse winkel in Antwerpen.

A.J. zelf beweerde bij verhoor op 7 februari 2018 dat haar broer 'K.' (O.K.) op een dag plots aan de deur stond met twee meisjes die uit Italië kwamen. Hij vroeg haar of ze een plaats kende waar de meisjes zouden kunnen werken. Ze nam daarom contact op met haar vriendin I.O., die ze *"J."* noemde. 'J.' (I.O.) werkte vroeger nog in bar B. en gaf haar het telefoonnummer. Omdat ze een man aan de lijn kreeg die ze niet begreep, vroeg ze 'J.' (I.O.) om zelf contact op te nemen met die man. Uiteindelijk bracht ze de meisjes tijdens haar vrije tijd naar de bar in Oudenaarde. Ze was het er niet mee eens dat de meisjes in haar appartement verbleven en vroeg hen op 2 of 3 januari 2017 om te vertrekken. Sindsdien had ze hen niet meer gezien.

9.2 Om de hoger in dit arrest aangehaalde redenen zijn de verklaringen van O.E. en O.S. volgens het hof volledig geloofwaardig. Dit is ook het geval voor wat ze vertelden over de rol van A.J.. Ook daarover legden ze immers zeer gedetailleerde en volledig gelijklopende verklaringen af, die ze onder eed bevestigden op de rechtszitting van 17 februari 2023. Uit niets blijkt dat ze die verklaringen aflegden om via het statuut van slachtoffer van mensenhandel verblijfsdocumenten te bekomen. Als dat hun werkelijke bedoeling was geweest, hadden ze kunnen volstaan met hun belastende verklaringen over B.G. en P.M.. Toch volhardden ze gedurende het volledige onderzoek én op de rechtszitting van 17 februari 2023 ook in hun beschuldigingen aan het adres van A.J.. Dat hun reisverhaal niet kon worden gecontroleerd, is niet verwonderlijk. Mensensmokkelaars brengen hun slachtoffers nu eenmaal op een illegale manier het land binnen, en dus op een manier die bedoeld is om zo weinig mogelijk sporen na te laten. Dit gegeven en nu niet blijkt dat ze zelf de opdracht heeft gegeven om de zussen O.E. en O.S. vanuit Nigeria naar België te smokkelen, kan mee verklaren waarom de gsmnummers van de bij die smokkel betrokken personen niet in de gsmtoestellen van A.J. zijn teruggevonden.

De foto in het gsmtoestel van A.J. waarop ze zelf te zien is met een verwonding in het gezicht (p. 3/321 strafdossier, karton II), ontkracht het relaas van de zussen evenmin. Volgens de beklaagde is deze foto genomen op 25 augustus 2016 en wilde ze de verwondingen vastleggen die 'K.' (O.K.) haar had toegebracht nadat ze hem had gevraagd om de

meisjes elders onder te brengen. Geen enkel dossiergegeven ondersteunt dit aspect van haar verklaring, terwijl de verklaringen van de zussen O.E. en O.S. over het tijdstip van aankomst in België en hun periode van verblijf, wel wordt bevestigd door wat de verbalisanten vaststelden in verband met de publicatie van advertenties op de site Redlights.be.

De verklaringen van A.J. daarentegen zijn niet geloofwaardig en worden tegengesproken door bepaalde vaststellingen tijdens het onderzoek. Zo hield ze eerst voor dat haar broer 'K.' (O.K.) plots met één meisje aan de deur stond, maar wat later moest ze toegeven dat het twee meisjes waren (p. 3/303 strafdossier, karton II). Haar relaas over de rol van haar vriendin I.O. stemt niet overeen met het relaas van die laatste zelf. I.O. verklaarde dat A.J. haar had verteld dat ze in het station van Antwerpen was aangesproken door een Nigeriaanse vrouw die weende en om hulp vroeg (p. 3/255 strafdossier, karton II). A.J. gaf haar eigen telefoonnummer aan de vrouw. Wat later nam de vrouw telefonisch contact op met A.J. en A.J. hielp haar aan een job bij B.G. in Ronse. Volgens I.O. heeft A.J. wel degelijk zelf nog in bar B. gewerkt, zij het slechts voor enkele dagen, nadat ze er zelf had gewerkt (p. 3/255 strafdossier, karton II). A.J. zelf ontkende ooit in de bar te zijn geweest (p. 3/307 strafdossier, karton II). Ze beweerde dat 'K.' (O.K.) haar broer was (p. 3/307 strafdossier, karton II), maar in werkelijkheid was hij haar minnaar. De verklaring van de zussen O.E. en O.S. daarover, wordt bevestigd door het op 1 februari 2018 afgeluisterd telefoongesprek tussen A.J. en I.O., waarin die laatste het had over de langdurige relatie tussen A.J. en O.K. (p. 3/81*verso* strafdossier, karton II).

In een op 18 januari 2018 afgeluisterd telefoongesprek met een onbekende vrouw vertelde A.J. over het geld dat ze in vier dagen had verzameld, waarvoor ze hard had moeten knokken en waarmee ze de bouw van haar huis in Lagos financierde (p. 3/45 strafdossier, karton II). De beklaagde had geen officiële tewerkstelling en werkte zelf als prostituee. Het is volgens het hof onwaarschijnlijk dat de opbrengsten van haar eigen prostitutieactiviteiten volstonden om er de bouw van haar huis (zelfs maar gedeeltelijk) mee te betalen.

Uit de verschillende telefoongesprekken van 18 januari 2018 (p. 3/45, p. 3/52, p. 3/53*verso*, p. 3/55*verso*, p. 3/57*verso* strafdossier, karton II) en van 6 februari 2018 (p. 3/128, p. 3/130), met I.O. en met vermoedelijk een oudere zus, blijkt dat A.J. er zeer goed van op de hoogte was dat meisjes uit haar land van herkomst naar België werden gesmokkeld en dat haar familie vertrouwd was met voodoo-praktijken.

In een gesprek van 6 februari 2018 met "*B.*" alludeert ze op een discussie die ze met 'K.' (O.K.) had, omdat 'K.' (O.K.) aan haar pastoor had verteld dat zij het was die de twee meisjes naar België had overgebracht, terwijl het volgens haar 'K.' (O.K.) was die dit deed (p. 3/135 e.v. strafdossier, karton II). 'K.' (O.K.) zou ook gezegd hebben dat zij de pooier van de twee meisjes was. In datzelfde gesprek had ze het ook over geld dat de meisjes aan 'K.' (O.K.) gaven. Het lijdt

volgens het hof geen twijfel dat de beklaagde met de twee meisjes de zussen O.E. en O.S. bedoelde.

A.J. had een foto van zowel O.E. als O.S. opgeslagen in haar gsmtoestel waarop beiden lachend te zien zijn. Dit valt moeilijk te rijmen met haar bewering dat ze niets met de zussen te maken wilde hebben en wilde dat ze zo snel mogelijk uit haar appartement vertrokken.

Om al deze redenen is het voor het hof bewezen dat A.J. O.E. en O.S. tijdelijk in haar eigen appartement heeft gehuisvest, maar hen al na enkele dagen overbracht naar bar B. om er zich te prostitueren. Het is niet aannemelijk dat ze dit enkel deed om hen zo snel mogelijk uit haar appartement te krijgen. Het was de bedoeling dat de zussen de helft van hun inkomsten die ze niet moesten betalen aan B.G., aan A.J. zouden afstaan. Ook zij maakte zich dus schuldig aan het misdrijf mensenhandel. Zelf van Nigeriaanse afkomst, wist ze dat de zussen geen geldige verblijfstitel hadden (zie ook haar verklaring van 7 februari 2018, p. 3/308 strafdossier, karton II) en zich dus in een kwetsbare toestand bevonden.

Het staat voor het hof eveneens vast dat A.J. het misdrijf van de telastlegging B pleegde door gebruik te maken van bedreigingen of enige vorm van dwang. O.E. en O.S. verklaarden immers dat ze aanvankelijk weigerden om zich te prostitueren en A.J. confronteerden met wat haar broer J. hen had beloofd (p. 2/16 en 2/42 strafdossier, karton II). Ze dreigde ermee dat als ze zich niet zouden prostitueren, J. naar het voodooschrijn zou gaan om hen te vervloeken, waarna er over en weer werd geschreeuwd en de zussen O.E. en O.S. bang werden.

Wat haar betreft is de verzwarende omstandigheid dat ze van die activiteit een gewoonte maakte, niet bewezen. De zussen O.E. en O.S. verklaarden zelf dat ze het contact met A.J. verbraken al in februari 2017 en dat ze vanaf dan rechtstreeks aan J. betaalden, via een Afrikaanse winkel. Bovendien blijkt niet dat ze ooit andere meisjes van buitenlandse herkomst huisvestte of aanwierf met het oog op de uitbuiting van hun prostitutie. Om diezelfde reden verbetert het hof de einddatum van de incriminatieperiode van de telastlegging B naar 28 februari 2017.

Dat het onderzoek van haar laptop, de huiszoeking op haar adres en de exploitatie van haar gsm en aangetroffen simkaarten geen relevantie informatie opleverden, is met dit alles niet in contradictie. Ook niet de vaststelling dat de zussen O.E. en O.S. niet als contactpersoon waren opgeslagen in haar gsm en dat er geen materiële bewijzen zijn van geldstromen tussen haar en de zussen O.E. en O.S.. Tot slot hecht het hof geen geloof aan de bewering van B.G. en P.M. dat ze A.J. niet kenden en haar nooit eerder dan bij de behandeling van de zaak voor de rechtbank of het hof hebben gezien.

9.3 Uit het bovenstaande volgt dat eveneens bewezen is dat A.J. zich ten aanzien van de zussen O. schuldig maakte aan de telastleggingen D (exploitatie van andermans prostitutie met behulp van bedreigingen, misbruik makend van de kwetsbare toestand van de slachtoffers) en F (aanwerven van meerderjarigen met het oog op het plegen van prostitutie, met behulp van bedreigingen en misbruik makend van de kwetsbare toestand van de slachtoffers).

De wetgever heeft de verzwarende omstandigheid van het gebruikmaken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang, zoals voorzien in het vroegere artikel 380, § 3, 1° Strafwetboek, niet overgenomen in artikel 433*quater*/4 Strafwetboek, het verzwaard misbruik van prostitutie. Dat neemt niet weg dat het hof moet nagaan of deze verzwarende omstandigheid, zoals van toepassing op het ogenblok van de feiten en voorzien bij de telastleggingen, D en F, is bewezen. Dit is het geval, zoals hiervoor aangehaald bij de bespreking van de telastlegging B.

De incriminatieperiode van de telastleggingen D en F vangt aan op 19 augustus 2014 en eindigt op 7 februari 2018. Het is echter niet bewezen dat A.J. deze misdrijven pleegde ten nadele van andere slachtoffers dan O.E. en O.S. Het hof verbetert de incriminatieperiodes van van de telastleggingen D en F daarom naar "*in de periode van 29 december 2016 tot en met 28 februari 2017*".

10. Beoordeling van de schuld – telastleggingen C, E, G en H – B.G. en P.M.

10.1 Uit de overwegingen van het hof met betrekking tot de schuld van B.G. en O.M aan de telastlegging A, volgt dat ze eveneens schuldig zijn aan de telastleggingen C (exploitatie van andermans prostitutie), E (aanwerven meerderjarigen met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie), G (houden van een huis van ontucht) en H (verhuren of ter beschikking stellen van kamers met het oog op prostitutie) voor wat betreft O.E e, O.S., inclusief de verzwarende omstandigheid dat ze misbruik maakten van hu, kwetsbare toestand.

10.2 Deze telasteleggingen zijn eveneens bewezen voor beide beklaagden voor wat betreft de slachtoffers M.A. en A.H.

M.A. verklaarde bij verhoor op 8 februari 2018 (p. 3/398 strafdossier, karton II) sinds een tweetal weken in de bar te wonen en er voor haar verblijf 300 euro per maand te betalen. Ze werkte er als opdienster en dronk mee met de klanten, maar ontkende seks met hen te hebben. 40% van de opbrengsten van de drank was voor haar. Ze verdiende ongeveer 5 à 600 euro per week. Ze wist dat andere meisjes in de bar seks hadden met de klanten. Ze had een Spaanse identiteitskaart en eenSpaans paspoort, verklaarde n Spaans paspoort, maar geen Belgische verblijfsdocumenten. Ze sprak enkel Spaans.

Het is ongeloofwaardig dat M.A. enkel in bar B. werkte als opdienster en er zich niet prostitueerde. Het is voor het hof duidelijk dat ze niet de waarheid durfde te vertellen, mogelijk uit schaamte of omdat B.G. en P.M. haar bij haar aanwerving de opdracht gaven daarover te liegen bij een eventuele politiecontrole. A.H. die net als M.A. aanwezig was in de bar toen de politie er op 7 februari 2018 een huiszoeking uitvoerde, verklaarde immers dat alle meisjes die in de bar werkten er aan prostitutie deden (p. 3/407 strafdossier, karton II).

A.H. heeft de Marokaanse nationaliteit en verbleef in Spanje (zie haar verklaring van 7 februari 2018, p. 3/405 strafdossier, karton II). Omdat ze er onvoldoende verdiende om zichzelf, haar zoontje en moeder te onderhouden, kwam ze af en toe naar België. Ze werkte er voor het eerst als prostituee in augustus 2017, onder de naam 'C'. Toen de politie er haar aantrof op het ogenblik van de huiszoeking, was ze aan het wachten op een klant. Ze moest huur betalen voor de kamer maar beweerde dat ze de opbrengst van haar prostitutieactiviteiten volledig zelf mocht houden.

Het staat voor het hof vast dat de beklaagden beide meisjes in dienst namen opdat ze tegen betaling seks zouden hebben met klanten (telastlegging E). Het is irrelevant dat ze zelf zouden hebben voorgesteld om er te komen werken, of dat ze zich met hun toestemming prostitueerden. Wat de meisjes daarover ook verklaarden, het is niet zo dat ze daarbij volledig hun zelfstandigheid behielden. Hun verklaringen daarover en de bewering van B.G. dat hij enkel hun prostitutie-activiteiten faciliteerde, zijn in strijd met de vaststellingen van de onderzoekers zoals weergegeven in het proces-verbaal met nummer 006817/2017 van 16 juni 2017 dat het de beklaagde was die minstens een deel van de telefoons van klanten beantwoordde en dat volgens een klant voor wie de beklaagde de deur opende, het meisje dat aan de klant werd voorgesteld, eerst met B.G. moest overleggen over de tarieven (p. 1/408 strafdossier, karton I). De prijzen die de verschillende prostituees hanteerden, waren gelijkaardig, wat eveneens aantoont dat het niet de prostituees zelf waren die de prijzen bepaalden (p. 1/24 strafdossier, karton I). Het hof twijfelt er niet aan dat dit nog steeds het geval was en dat de werkwijze dezelfde was toen M.A. en A.H. in de bar werkten. Op een DVD in beslag genomen bij de huiszoeking van 7 februari 2018 in bar B., vond de politie naast onder meer advertenties voor prostituees in verschillende talen, ook een document met de titel "*tekst -recrutering*" in verschillende talen met een tekst volgens dewelke er wordt gezocht naar meisjes om te werken in de bar en waarin onder meer te lezen staat "*wij bieden een uitstekend loon*" (p. 3/1160 strafdossier, karton II). Ook dit wijst op een verhouding van ondergeschiktheid. Veelzeggend is dat M.A. verklaarde B.G. aan te spreken met "*baas*" (p. 3/399*verso* strafdossier, karton II).

De beklaagden exploiteerden de prostitutie van de meisjes door zich de helft van wat de klanten aan de meisjes betaalden, toe te eigenen en maakten zo misbruik van hen (telastlegging C). Daarbij komt nog dat ze ook nog eens huur moesten betalen voor de kamer die ze betrokken. Om de redenen zoals hoger vermeld (zie randnummers 6.4 en 8.1) zijn de

verklaringen van M.A. en A.H. dat de prostituees alle inkomsten voor zichzelf mochten houden, ongeloofwaardig. Het is zonder relevantie dat ze verklaarden zich niet uitgebuit of misbruikt te voelen.

Bar B. is het huis van ontucht waar de beklaagden M.A. en A.H. huisvestten en hen een kamer ter beschikking stelden (telastleggingen G en H). De bar was precies met dat doel ingericht. Het spreekt voor zich dat het zich toe-eigenen van de helft van de opbrengsten van de prostitutieactiviteiten moet worden beschouwd als het realiseren van een abnormaal profijt, zoals vereist voor het misdrijf van de telastlegging H.

Zowel M.A. en A.H. bevonden zich in een kwetsbare toestand. De eerste rechters overwogen hierover terecht: *"A.H. had geen legaal verblijfsstatuut in België, wat haar toestand sowieso al administratief precair maakte. M.A. beschikte als EU-onderdaan over geldige verblijfsdocumenten en had een vaste verblijfplaats in België, maar voor haar, net als voor de andere vrouwen, werd geen Dimona-aangifte gedaan en zij waren evenmin gekend als zelfstandigen, wat M.A. betreft in ieder geval niet langer op het moment van de huiszoeking op 07.02.2018 waar de Sociale Inspectie tevens aanwezig was. Gezien de aard van de tewerkstelling dienen M.A. en A.H. als werknemers te worden beschouwd, zo concludeerde de Sociale Inspectie (st. 3/541). Zij genoten geen enkele sociale bescherming, wat hun toestand eveneens precair maakte in de zin van artikel 382 § 3, 2° Sw. Voor beide vrouwen werd door de beklaagden van deze toestand misbruik gemaakt, nu het de afhankelijkheid van de slachtoffers aan de prostitutie volgens de voorwaarden bepaald door de beklaagden vergrootte."* Het hof neemt deze overwegingen over en maakt ze tot de zijne.

Specifiek voor wat betreft de verantwoordelijkheid van P.M., verwijst het hof naar wat het over haar rol uiteenzette in randnummer 8.2. Het staat voor het hof vast dat haar rol dezelfde was toen M.A. en A.H. in de bar werkten, nu A.H. verklaarde: "*Toen ik daar gisteren aankwam was hij er immers niet maar wel een Italiaans meisje met groen haar, die zich voorstelde als zijn vriendin. Momenteel is zij de verantwoordelijke en heeft zij alles in het werk gesteld om via het internet te adverteren. Het is Gilian of thans Esther die instaat voor het hernieuwen van de advertenties*" (p. 3/407 strafdossier, karton II). Dat M.A. haar niet ook uitdrukkelijk aanwees als medeverantwoordelijke van de bar, doet daaraan geen afbreuk. Ze stelde wel dat Esther altijd in de bar aanwezig was, maar dat ze haar nog nooit (als prostituee) had zien werken. Dat er bij de huiszoeking in haar appartement geen voorwerpen zijn aangetroffen die wijzen op prostitutie gerelateerde misdrijven en dat ook het bankonderzoek negatief was, weerlegt de schuld van P.M. niet.

10.3 Beide beklaagden voeren voor wat de telastleggingen E, G en H betreft aan dat hen geen schuld treft omdat ze onoverwinnelijk hebben gedwaald over het strafbaar karakter van de feiten die daaraan ten grondslag liggen.

Dwaling kan slechts schulduitsluitend zijn als ze onoverkomelijk is, wat betekent dat uit de omstandigheden kan worden afgeleid dat de persoon die zich op de dwaling beroept, heeft gehandeld zoals ieder redelijk en voorzichtig persoon in dezelfde situatie zou hebben gehandeld. Dit is niet het geval voor de beklaagden. Geen enkel redelijk en voorzichtig persoon twijfelt er aan dat het in dienst nemen en huisvesten van jonge vrouwen waarvan sommige zich bovendien in een kwetsbare positie bevinden en het zich toe-eigenen van de helft van de opbrengsten van de prostitutie-activiteiten van deze vrouwen, in strijd is met de wet. De (volgens B.G.) talrijke politiecontroles in bar B. en de lange tijd gedurende dewelke ze niet strafrechtelijk werden vervolgd, kunnen daarover niet de minste onduidelijkheid bij de beklaagden hebben doen ontstaan. Dit is ook niet het geval voor de vaststelling dat B.G. aanvankelijk slechts werd vervolgd voor inbreuken op de faillissementswetgeving.

B.G. stelt dat hij in 2008 zelf contact opnam met de politie met de melding dat hij een massagesalon zou openen waarin meisjes zouden aanwezig zijn om klanten te bedienen, en dat hij ook wel de bedoeling had om met exotische dames te werken. Ook dit betekende evident geen vrijgeleide voor de beklaagden. B.G. geeft zo zelf toe dat hij niet de waarheid vertelde, namelijk dat hij in werkelijkheid van plan was de prostitutie van jonge vrouwen te exploiteren, waarvan sommigen zich bovendien in een kwetsbare toestand bevonden.

Het zogenaamde gedoogbeleid waarnaar de beklaagden verwijzen, doet geen afbreuk aan het strafbaar karakter van de feiten die ze pleegden en is dan ook irrelevant. Prostitutiehuizen zoals geëxploiteerd door de beklaagden, worden niet gedoogd. Ook de omzendbrieven over prostitutie, de parlementaire initiatieven die werden genomen om de toepasselijke wetgeving te wijzigen en de wetswijziging die sinds 1 juni 2022 in voege trad, kon bij de beklaagden niet de minste twijfel doen ontstaan dat wat ze deden, illegaal was. Uit niets blijkt dat *"het gedoogbeleid met een zeker juridisch kader"* zoals volgens de beklaagden van toepassing in grote Vlaamse steden zoals Gent, Antwerpen en Oostende ook gold voor Oudenaarde. Tot slot is het niet omdat bar B. een vergunning verkreeg als drankslijterij, dat de beklaagden ervan mochten uitgaan dat ook de prostitutie gerelateerde activiteiten waren vergund.

11. Beoordeling van de schuld – telastleggingen I, J, K en L – B.G. en P.M.

11.1 Onder de telastleggingen I, J, K en L worden B.G. en P.M. vervolgd voor de exploitatie van de ontucht of prostitutie van D.Si. (telastlegging I), het aanwerven van D.Si. met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie (telastlegging J), het houden van een huis van ontucht of prostitutie, ten nadele van D.Si. (telastlegging K) en het ter beschikking stellen van kamers met het oog op prostitutie, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren (telastlegging L).

Het hof verbetert de telastlegging L door toevoeging van de woorden: "*onder meer ten nadele van D.S.*". Het betreft de verbetering van een louter materiële vergissing, die ook de eerste rechters hadden opgemerkt.

D.Si. was net als M.A. en A.H. aanwezig in bar B. op het ogenblik dat de politie er op 7 februari 2018 een huiszoeking uitvoerde. De beklaagden worden vervolgd voor dezelfde misdrijven ten nadele van D.Si. als deze waarvoor ze ten nadele van M.A. en A.H. worden vervolgd, met als enig verschil dat D.Si. zich niet in een kwetsbare toestand bevond waarvan de beklaagden misbruik maakten.

D.Si. verklaarde bij verhoor (p. 3/382 strafdossier, karton II) dat ze afkomstig was uit Sardinië en al in Bretagne had gewerkt als begeleidster van gehandicapten. Twee dagen voor de politiecontrole was ze naar België gekomen. Op het internet had ze gezien dat er een kamer beschikbaar was in bar B.. Ze wist dat haar foto op het internet stond, vergezeld van het aanbod van seksuele handelingen. Ze wilde niet antwoorden op de vraag wie de foto's had genomen en op het internet had gezet. Het geld dat ze zou ontvangen mocht ze volledig houden en ze moest evenmin betalen voor het verblijf in de kamer boven de bar. Ze had nog geen geld verdiend omdat ze nog geen klanten had ontvangen. Ze was niet van plan om nog langer in de bar te blijven en had daarom 500 euro laten overmaken door een vriend uit Sardinië, zodat ze terug kon vertrekken.

11.2 Zoals al hoger in dit arrest aangegeven (zie randnummer 6.4), staat het voor het hof vast dat D.Si. in haar verhoor niet de volledige waarheid heeft verteld, onder andere voor wat betreft de verdeling van de opbrengsten die ze met haar prostitutie-activiteiten zou verdienen en de mate waarin ze bij die activiteiten haar zelfstandigheid behield. Dat ze niet wilde zeggen wie haar foto's met bijhorende advertentie op het internet plaatste, er aan toevoegend dat ze niet in de problemen wilde komen, bevestigt dat ze dit deed wellicht omdat de beklaagden haar dat zo hadden opgedragen. Het hof twijfelt er niet aan dat het de beklaagden zijn, die zorgden voor het plaatsen van de advertentie en onder meer zo haar prostitutie organiseerden.

Het is bewezen dat de beklaagden D.Si. hebben aangeworven opdat ze zich in bar B. zou prostitueren, net zoals ze M.A. en A.H. hebben aangeworven. Het hof verwijst voor de verhouding van ondergeschiktheid naar wat het daarover hoger vermeldde in randnummer 10.2 (telastlegging J).

Dit neemt niet weg dat er voor wat haar betreft, twijfel is of ze zich op het ogenblik van haar aantreffen al effectief had geprostitueerd. Ze verklaarde dat ze pas twee dagen eerder toekwam in België en in de bar. Wat verder in haar verklaring zei ze weliswaar: "*Ik ben hier nog maar een week*", maar het is niet zeker dat ze al voldoende lange tijd in de bar verbleef om er zich effectief te hebben geprostitueerd. Om die reden staat niet vast dat de beklaagden de prostitutie van D.Si. al daadwerkelijk hebben geëxploiteerd

(telastlegging I). Artikel 380, § 1, 4° Strafwetboek, zoals van toepassing op het ogenblik van de feiten, vereist voor een schuldigverklaring een daadwerkelijke exploitatie. Het is niet voldoende dat de beklaagden slechts een voordeel beoogden, zoals het openbaar ministerie aanvoert, wat wel het geval is volgens de nieuwe bepaling van artikel 433*quater*/1, eerste streepje, Strafwetboek, waaronder deze feiten sinds 1 juni 2022 vallen. Het is wel zeker dat de beklaagden minstens hebben geprobeerd de prostitutie van D.Si. te exploiteren en te profiteren van de opbrengsten van haar prostitutie, maar dat de tussenkomst van de politie op 7 februari 2018 dit heeft verhinderd.

Het hof herkwalificeert de feiten van de telastlegging I daarom naar een poging tot exploitatie van andermans prostitutie, zoals strafbaar gesteld door het vroegere artikel 380, § 2 Strafwetboek en nu nog steeds strafbaar onder artikel 433*quater*/1, eerste streepje (en artikel 433*quater*/6) Strafwetboek, als volgt:

"Gepoogd te hebben op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd,
(art. 51, 380, §§ 1, 4°, 2 en 7 en 382, §§ 1 en 4 Strafwetboek)

te 9600 Ronse, te 7500 Doornik en elders in het Rijk in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018

door B.G., P.M.,

onder meer ten nadele van D.S.."

Deze herkwalificatie verandert de aanhangig gemaakte feiten niet en voegt er geen feiten aan toe. De beklaagden konden hierover tegenspraak voeren, nu het openbaar ministerie deze herkwalificatie suggereerde in zijn syntheseconclusie na getuigenverhoor van 14 april 2023 (p. 25).

De beklaagden hebben D.Si. gehuisvest in bar B. en stelden in die bar een kamer voor haar ter beschikking, met het oog op prostitutie en met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren (telastlegging L). Bar B. was ingericht als prostitutiehuis (telastlegging K). Ook al is niet zeker dat D.Si. zich al effectief had geprostitueerd toen de politie de bar binnenviel, om de in randnummer 6.4 opgesomde redenen is het voor het hof bewezen dat de beklaagden in elk geval de bedoeling hadden om zich de helft van de opbrengsten van haar prostitutieactiviteiten toe te eigenen, wat een abnormaal profijt is.
11.3 Ook voor de telastleggingen J, K en L beroepen B.G. en P.M. zich ten onrechte op de onoverwinnelijke dwaling. Elk normaal, redelijk en voorzichtig persoon weet dat het uitbaten van een prostitutiehuis, met de bedoeling zich de helft van de opbrengsten van die prostitutieactiviteiten toe te eigenen, illegaal is en een vorm van georganiseerde seksuele uitbuiting, zelfs zo de prostituees in kwestie niet in een kwetsbare

toestand bevinden. De talrijke politiecontroles waarnaar B.G. verwijst, het zogenaamde gedoogbeleid, de omzendbrieven, de juridische omkadering in grote steden zoals Gent, Antwerpen en Oostende, de parlementaire initiatieven en recente wetswijziging doen daaraan geen afbreuk en konden daarover bij de beklaagden geen misverstanden doen ontstaan.

12. Straftoemeting

12.1 De beklaagden pleegden de bewezen verklaarde feiten telkens met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof voor ze samen voor elk van hen slechts een straf toepast, namelijk de zwaarste (art. 65, eerste lid, Strafwetboek).

Elk van de drie beklaagden maakte zich schuldig aan mensenhandel ten aanzien van O.E en O.S., twee jonge vrouwen van Nigeriaanse afkomst zonder geldige verblijfspapieren. Terecht overwogen de eerste rechters dat dit misdrijf een aanslag is op de menselijke waardigheid, dat de slachtoffers herleidt tot objecten die door de mensenhandelaars naar believen worden uitgebuit voor persoonlijk winstbejag. Het is frappant dat A.J., zelf van Nigeriaanse afkomst en een prostituee, aan deze uitbuiting heeft meegewerkt en daarvan heeft geprofiteerd.

Daarnaast maakten B.G. en P.M. misbruik van de prostitutie van nog verschillende andere jonge vrouwen die ze in bar B. huisvestten en waarvan sommigen zich in een kwetsbare toestand bevonden. Ze hebben al jaren geen reguliere tewerkstelling, zodat vaststaat dat het geld afkomstig van de prostitutie van deze vrouwen hun enige bron van inkomsten was.

12.2 B.G. is een 52-jarige man met een ongunstig strafregister. Hij werd drie keer veroordeeld door de politierechtbank, onder meer voor vluchtmisdrijf en het sturen in geïntoxiceerde, dan wel dronken toestand. Daarnaast veroordeelde het hof van beroep te Gent hem bij arrest van 3 april 2019 tot een gevangenisstraf van achttien maanden met uitstel en een geldboete van 12.000 euro voor fiscale fraude en misbruik van vennootschapsgoederen.

Net als de eerste rechters stelt het hof vast dat de misdrijven die voor B.G. hebben geleid tot het arrest van het hof van beroep te Gent van 3 april 2019 en de feiten van de telastleggingen A, C, E, G, H, I, J, K en L die het hof in dit arrest beoordeelt, samen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde mis dadig opzet. Met al deze misdrijven beoogde B.G. grof geldgewin en persoonlijke verrijking. Dat de eerste feiten economische delicten zijn en de feiten die het hof in dit arrest beoordeelt, feiten zijn van ernstige menselijke uitbuiting, verandert daar niets aan. Deze laatste feiten dateren allen van voor het arrest van 3 april 2019.

Een afschrift van dit arrest maakt deel uit van het dossier (zie karton III, kaft 13, stuk 32). Het openbaar ministerie betwist niet dat dit arrest definitief is geworden.

De straffen opgelegd in het arrest van 3 april 2019 volstaan niet om ook de feiten in dit dossier te sanctioneren. De zeer grote ernst van de feiten, net als de noodzaak van een passende maatschappelijke reactie en het voorkomen van recidive, rechtvaardigen een bijkomende gevangenisstraf en geldboete. Dat B.G. de wereld van het sekswerk de rug zou hebben toegekeerd en nu een foodtruck uitbaat, verandert daar niets aan. De bijkomende straffen die de eerste rechters oplegden zijn echter te laag om de beklaagde er blijvend toe aan te zetten voortaan enkel nog op een legale manier inkomsten te vergaren, zodat het hof deze straffen eenparig verhoogt zoals hierna bepaald.

Nu de feiten al van enige tijd geleden dateren, verleent het hof uitstel voor de helft van de gevangenisstraf. De beklaagde voldoet daarvoor aan de wettelijke voorwaarden, aangezien hij nog niet werd veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99*bis* Strafwetboek, terwijl de opgelegde straf niet meer dan vijf jaar gevangenisstraf bedraagt. Om de beklaagde ertoe aan te zetten geen dergelijke misdrijven meer te plegen, moet de geldboete effectief blijven.

12.3 P.M. is 34 jaar. Haar strafregister is blanco. Rekening houdend met haar aandeel in de feiten, veroordeelt het hof haar tot de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete. Om dezelfde reden als voor B.G., verleent het hof haar uitstel voor de helft van de gevangenisstraf. Ook zij voldoet daarvoor aan de wettelijke voorwaarden.

12.4 A.J. is 40 jaar en stelt nu te werken in een rusthuis. Ook zij heeft een blanco strafregister. Het is ongeloofwaardig dat ze "*slechts handelde om goed te doen*" en de zussen O.E. en O.S. enkel aan werk heeft willen helpen, zoals ze beweert. Aangezien ze zelf actief was in de raamprostitutie, wist ze heel goed in welke mensonwaardige omstandigheden ze de slachtoffers terecht liet komen. Het is verwerpelijk dat ze de prostitutie van deze jonge vrouwen uitbuitte en de helft van de opbrengsten ervan opeiste, goed wetende dat ze ook aan B.G. een substantieel deel van de opbrengsten zouden moeten afstaan.

Hoewel dwaling schulduitsluitend is, voert ze aan te hebben gedwaald om mildheid bij de bestraffing te vragen. Dat prostitutie in België "*een moeilijk gegeven*" zou zijn, een economische realiteit die zou bestaan uit schemerzones, waarbij het niet verboden is te werken als sekswerker maar niets is gereglementeerd, is geen reden om aan te nemen dat ze zich kon vergissen over het strafbaar karakter van haar daden. Het zijn evenmin redenen die een mildere straf kunnen rechtvaardigen.

Het misbruik dat deze beklaagde pleegde, is eerder beperkt in duur. Dit weerspiegelt zich in de duur van de gevangenisstraf en het bedrag van de geldboete die het hof oplegt. Ook voor

haar geldt dat de feiten al van geruime tijd geleden dateren. Om die redenen verleent het hof uitstel voor de volledige gevangenisstraf. Ook deze beklaagde voldoet daarvoor aan de wettelijke voorwaarden.

12.5 De geldboete moet voor elke beklaagde met 70 deciemen worden verhoogd. Met toepassing van artikel 433*septies*, laatste lid, Strafwetboek moet ze worden vermenigvuldigd met het aantal slachtoffers, namelijk twee.

De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraffen zetten de beklaagden er voldoende toe aan om de hen opgelegde geldboeten te betalen.

De ontzetting van de beklaagden uit de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek gedurende de hierna bepaalde termijnen, zal de samenleving bijkomend beschermen (art. 433*novies*, § 1 Strafwetboek).

Omwille van de aard en de lange duur van de feiten en nu de bar zijn eigendom was, minstens eigendom van zijn vennootschap, legt het hof B.G. eveneens het verbod op om onder meer een drankgelegenheid uit te baten of er werkzaam te zijn, zoals bedoeld in artikel 433*novies*, § 2 Strafwetboek, gedurende de hierna bepaalde termijn.

13. Verbeurdverklaring

13.1 Het openbaar ministerie vorderde schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen, zoals weergegeven in de vordering voor de raadkamer tot verwijzing naar de correctionele rechtbank. Het betreft meer bepaald:

- 151.560 euro voor B.G.;
- 37.890 euro voor P.M..

Aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 43*bis* Strafwetboek is voldaan.

Omdat het niet aanvaardbaar is dat de beklaagden in het bezit blijven van de opbrengst van de door hen gepleegde misdrijven, vordert het openbaar ministerie terecht de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen.

13.2 De vordering van het openbaar ministerie is gebaseerd op een berekening van de verbalisanten (p. 3/1178 strafdossier, karton II). Die berekening heeft betrekking op inkomsten die de prostitutieactiviteiten en de verhuur van zeven kamers gedurende een jaar zouden hebben opgeleverd. Het is een eerder hypothetische berekening, aangezien de inkomsten niet specifiek zijn gerelateerd aan in de telastleggingen genoemde slachtoffers.

Het hof hanteert daarom een andere berekening, uitgaande van de verklaringen van de in de telastleggingen opgesomde slachtoffers samen met de 50/50-regel.

O.E. en O.S. werkten van 29 december 2016 tot 18 juli 2017 in dit bar, ofwel zo'n 27 weken. Ze verklaarden ruzie te hebben gekregen met A.J. in februari 2017 toen ze elk maar 500 euro meebrachten (p. 2/16 strafdossier, karton II). De eerste keer dat ze 'N.' (A.J.) gingen betalen, betaalden ze haar elk 2.000 euro. Tot in februari 2017 hadden ze haar ongeveer (elk) 3.000 euro gegeven. De helft van wat ze verdienden, betaalden ze aan A.J., de andere helft moesten ze afgeven aan B.G.. O.S. deed ook nog enkele escorte-opdrachten. O.S. verklaarde aan B.G. 5.000 euro te hebben betaald (p. 2/43 strafdossier, karton II). Haar zus O.E. betaalde volgens haar hetzelfde. Hoewel dit volgens het hof een grote onderschatting is, rekening houdend met de gehanteerde tarieven (vaak zo'n 150 euro per uur) en het aantal maanden dat de zussen in bar B. hebben gewerkt, houdt het hof in het voordeel van de beklaagden slechts rekening met het door de zussen zelf genoemde totaalbedrag van 10.000 euro (twee maal 5.000 euro).

M.A. verklaarde sinds een tweetal weken in de bar te werken en er 500 à 600 euro per week te verdienen (p. 3/400 strafdossier, karton II). De helft daarvan, ofwel minimum 500 euro, is met toepassing van de 50/50-regel toegekomen aan B.G..

A.H. verklaarde pas de dag van haar verhoor opnieuw in de bar te zijn beginnen werken. Ze kwam voor het eerst in bar B. terecht in augustus 2017 en werkte er toen een maand. In die periode verdiende ze 2.000 euro (p. 3/406 strafdossier, karton II). Aangezien B.G. volgens het hof werkte volgens de 50/50-regel, is 1.000 euro daarvan aan hem toegekomen.

Zoals hoger besproken is niet zeker of D.Si. zich op het ogenblik van haar aantreffen al effectief had geprostitueerd en of ze dus al geld had verdiend.

Het vermogensvoordeel bedraagt dus in elk geval 11.500 euro. Dit is een zeer minimalistische berekening, aangezien het hof enkel rekening houdt met de door de in de telastleggingen vermelde slachtoffers genoemde bedragen. Het hof verklaart dit bedrag integraal verbeurd en rekent daarbij drie vierden toe aan B.G., één vierde aan P.M.. Nu beiden een langdurige relatie hadden, een soort gezamenlijke huishouding hadden en geen van beiden een officieel inkomen genoot, is ongetwijfeld minstens één vierde daarvan aan P.M. ten goede gekomen.

Anders dan B.G. in conclusies stelt, moet het hof bij de berekening van de vermogensvoordelen geen rekening houden met de door hem gedragen kosten voor elektriciteit- en waterverbruik.

Aangezien de gerealiseerde vermogensvoordelen niet meer in het vermogen van de beklaagden terug te vinden zijn, heeft de verbeurdverklaring betrekking op een daarmee equivalent bedrag.

14. Overtuigingsstukken

De eerste rechters beslisten juist over de overtuigingsstukken, inclusief over de te verbeuren stukken, nu die laatste gediend hebben om de bewezen misdrijven te plegen en eigendom zijn van de beklaagden bij wie ze in beslag werden genomen (art. 42, 1° en 43 Strafwetboek). Dit is geen onredelijk zware straf.

15. Bijdragen en kosten

B.G. en P.M. zijn elk gehouden tot twee vijfden van de kosten, A.J. tot een vijfde, in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald. Daarnaast zijn B.G. en P.M. nog gehouden tot de in het beschikkend gedeelte van dit arrest opgesomde, eigen specifieke kosten van de strafvordering in eerste aanleg.

Veroordeeld tot een correctionele hoofdstraf moeten P.M. en A.J. de bijdrage betalen van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten. B.G. werd al in het arrest van 3 april 2019 veroordeeld tot de bijdrage aan het Slachtofferfonds.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof elke beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 58,24 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Overeenkomstig artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1, wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof elke beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die sinds 1 oktober 2022 na indexatie 24 euro bedraagt.

16. Beoordeling op burgerlijk gebied

16.1 De beklaagden B.G., P.M. en A.J. zijn met toepassing van artikel 1382 Oud Burgerlijk Wetboek gehouden om de schade te vergoeden die de burgerlijke partijen O.E. en O.S. hebben geleden als gevolg van de bewezen verklaarde misdrijven van de telastleggingen A, C, E, G, H (B.G. en P.M.) en van de telastleggingen B, D en F (A.J.) en die door deze beklaagden gemeenschappelijk gepleegde fouten uitmaken. Deze fouten hebben in gelijke mate bijgedragen tot de schade.

Voor de eerste rechters vorderden de burgerlijke partijen elk een materiële schadevergoeding van 10.000 euro (het bedrag dat ze aan B.G. en aan A.J. hebben moeten betalen) en een morele schadevergoeding van 5.000 euro.

De eerste rechters wezen de vordering tot het bekomen van een materiële schadevergoeding af en kenden aan elk van de burgerlijke partijen een morele schadevergoeding toe van 2.500 euro, te vermeerderen met de interesten.

In hoger beroep vragen de burgerlijke partijen om deze beslissing te bevestigen.

16.2

Het is voor het hof bewezen dat de seksuele uitbuiting waaraan elk van de beklaagden zich schuldig maakte, een belangrijke negatieve impact heeft gehad op het psychisch welzijn van de burgerlijke partijen. Afkomstig uit Nigeria en naar België gelokt onder valse voorwendsels, kwamen ze terecht in het prostitutiemilieu waar ze dubbel werd misbruikt. Enerzijds door baruitbaters B.G. en zijn vriendin P.M., anderzijds door A.J. die hen in de bar had ondergebracht. Doordat ze hier illegaal waren, de taal niet kenden en geen sociaal netwerk hadden, hadden ze lange tijd geen andere keuze dan zich te laten misbruiken.

Bij gebrek aan objectieve gegevens die een meer concrete schadebegroting mogelijk maken, begroot ook het hof de morele schade in billijkheid op 2.500 euro voor elke burgerlijke partij. Dat de burgerlijke partijen inmiddels het statuut van slachtoffer van mensenhandel kregen waardoor ook hun verblijf werd geregulariseerd, is in geen geval een reden om aan te nemen dat de morele schade minder ernstig zou zijn en om hen een lagere schadevergoeding toe te kennen.

Dit bedrag moet nog worden vermeerderd met de interesten, zoals hierna bepaald.

16.3

Met toepassing van artikel 162*bis*, samen gelezen met artikel 211 Wetboek van Strafvordering veroordeelt ieder veroordelend arrest uitgesproken tegen de beklaagde, deze beklaagde tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek. Deze rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd per aanleg. De strafrechter moet de rechtsplegingsvergoeding begroten. Deze begroting heeft het bedrag van de vordering als maatstaf en wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding in art ikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

Aan de burgerlijke partijen komt voor de procedure in eerste aanleg een gezamenlijke rechtsplegingsvergoeding toe van 2.800 euro, het basisbedrag voor vorderingen van 20.000,01 tot 40.000 euro, zoals van toepassing op het ogenblik van de uitspraak van het bestreden vonnis.

Aangezien de burgerlijke partijen aan het hof vragen om de beslissing van de eerste rechters over hun burgerlijke vorderingen te bevestigen, bedraagt de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep 1.350 euro, het geïndexeerde basisbedrag voor vorderingen van 5.000,01 tot 10.000 euro. Bij het bepalen van het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding moet het hof immers niet alleen rekening houden met de gevorderde hoofdsom, maar ook met de gevorderde vergoedende interesten.

Uit niets blijkt dat de door de burgerlijke partijen gevorderde bedragen volgen ofwel uit een klaarblijkelijke overwaardering die de normaal bedachtzame en zorgvuldige rechtzoekende niet zou hebben begaan, ofwel uit een te kwader trouw verrichte verhoging die als enig doel had op artificiële wijze het bedrag van de vorderingen op te trekken tot de hogere schijf. Er is geen reden om niet het basisbedrag toe te kennen.

17. Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechters om de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden, met toepassing van artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:
- 211 en 211*bis*, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak, na het tussenarrest van 4 november 2022,

beslist over de grond van de beroepen **met eenparige stemmen:**

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing over de overtuigingsstukken en tot het aanhouden van de overige burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor het overige **als volgt:**

op strafgebied:

verbetert de einddatum van de incriminatieperiode van de telastlegging B naar 28 februari 2017;

verbetert de incriminatieperiodes van de telastleggingen D en F naar: *"in de periode van 29 december 2016 tot en met 28 februari 2017"*;

verbetert de telastlegging L door toevoeging van de woorden: *"onder meer ten nadele van D.Si."*;

herkwalificeert de feiten van de telastlegging I zoals in randnummer 11.2 van dit arrest beslist;

verklaart de beklaagde **B.G.** schuldig aan de feiten van de telastleggingen A, C, E, G, H, I (zoals geherkwalificeerd), J, K en L;

stelt vast dat de misdrijven die het voorwerp waren van het in kracht van gewijsde gegane arrest van het hof van beroep Gent van 3 april 2019 en de aan het hof voorgelegde feiten van de telastleggingen A, C, E, G, H, I (zoals geherkwalificeerd), J, K en L, samen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet;

legt voor deze feiten een bijkomende bestraffing op, namelijk een **gevangenisstraf** van **twee jaar en een geldboete van 5.000 euro x twee slachtoffers of 10.000 euro,** vermeerderd met 70 deciemen en zo gebracht op 80.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

verleent gewoon uitstel voor de helft van de gevangenisstraf gedurende een proeftermijn van vijf jaar;

verklaart voor de beklaagde B.G. een equivalent bedrag van **8.625 euro verbeurd** aan vermogensvoordelen uit de bewezen misdrijven;

verklaart de beklaagde B.G. voor een termijn van vijf jaar ontzet van de uitoefening van de in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek bepaalde rechten, met name het recht om:

1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2° verkozen te worden;
3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

verbiedt de beklaagde B.G. gedurende een termijn van tien jaar een drankgelegenheid uit te baten, een bureau voor arbeidsbemiddeling, een onderneming van

vertoningen, een zaak voor verhuur of verkoop van visuele dragers, een hotel, een bureau voor verhuur van gemeubileerde kamers of appartementen, een reisbureau, een huwelijksbureau, een adoptie-instelling, een instelling waaraan de bewaring van minderjarigen wordt toevertrouwd, een bedrijf dat leerlingen en jeugdgroepen vervoert, een gelegenheid voor ontspanning of vakantie, of elke inrichting die lichaamsverzorging of psychologische begeleiding aanbiedt, hetzij persoonlijk, hetzij door bemiddeling van een tussenpersoon, of er, in welke hoedanigheid ook, werkzaam te zijn;

verklaart de beklaagde **P.M.** schuldig aan de feiten van de telastleggingen A, C, E, G, H, I (zoals geherkwalificeerd), J, K en L;

veroordeelt haar voor deze feiten samen tot een **gevangenisstraf van achttien maanden en een geldboete van 3.000 euro** x twee slachtoffers of 6.000 euro, vermeerderd met 70 deciemen en zo gebracht op 48.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

verleent gewoon uitstel voor de helft van de gevangenisstraf gedurende een proeftermijn van vijf jaar;

verklaart voor de beklaagde P.M. een equivalent bedrag van **2.875 euro verbeurd** aan vermogensvoordelen uit de bewezen misdrijven;

verklaart de beklaagde P.M. voor een termijn van vijf jaar ontzet van de uitoefening van de in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek bepaalde rechten, met name het recht om:

1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2° verkozen te worden;
3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

verklaart de beklaagde **A.J.** schuldig aan de feiten van de telastlegging B, met uitzondering van de verzwarende omstandigheid dat ze van de activiteit een gewoonte maakte, de telastleggingen D en F;

veroordeelt de beklaagde AJ voor deze feiten samen tot een **gevangenisstraf van twaalf maanden en een geldboete van 1.000 euro** x twee slachtoffers of 2.000 euro, vermeerderd met 70 deciemen en zo gebracht op 16.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

verleent de beklaagde AJ gewoon uitstel voor de volledige gevangenisstraf gedurende een proeftermijn van drie jaar;

verklaart de beklaagde AJ voor een termijn van vijf jaar ontzet van de uitoefening van de in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek bepaalde rechten, met name het recht om:

1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2° verkozen te worden;
3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

veroordeelt de beklaagden PM en AJ elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemen en zo gebracht op telkens 200 euro, als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden BG, PM en AJ elk tot betaling van een bedrag van 58,24 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden BG, PM en AJ elk tot betaling van een bijdrage van 24 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden BG en PM elk tot betaling van twee vijfden en AJ tot betaling van een vijfde van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 2.048,85 euro in eerste aanl eg en op 436,43 euro in beroep;

veroordeelt de beklaagde B.G. tot zijn eigen specifieke kosten van de strafvordering in eerste aanleg, voor het openbaar ministerie begroot op 68,20 euro;

veroordeelt de beklaagde P.M. tot haar eigen specifieke kosten van de strafvordering in eerste aanleg, voor het openbaar ministerie begroot op 499,13 euro;

op burgerlijk gebied:

veroordeelt de beklaagden B.G., P.M. en A.J. hoofdelijk tot betaling aan elk van de burgerlijke partijen O.E. en O.S. van een bedrag van 2.500 euro, vermeerderd met de vergoedende interesten vanaf 19 juli 2017 tot de dag van dit arrest, vanaf dan meer de gerechtelijke intresten tot de dag van betaling, telkens aan de wettelijke interestvoet;

veroordeelt de beklaagden B.G., P.M. en A.J. hoofdelijk tot betaling van de kosten van deze burgerlijke partijen, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 2.800 euro in eerste aanleg en op 1.350 euro in beroep;

wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

COVER 01-00003472076-0046-0047-01-02-1

Kosten eerste aanleg:	**€ 2048,85**
Eigen kosten B.G.: Eigen kosten	€ 68,20
P.M.:	
Betekening verstekvonnis.:	€ 27,95
	€ 147,00
	€ 174,95
+ 10 % :	€ 17,50
Totaal :	**€ 192,45**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 147,00
Afschriften akten HB:	€ 12,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 105,00
Dagv. 1e bekl.:	€ 27,95
Dagv. 2e bekl.:	€ 27,96
Dagv. 3e bekl.:	€ 27,11
Dagv. BP'n:	€ 49,73
TA 04.11.22:	€ 57,00
Dagv. getuige:	€ 30,77
Dagv. getuige:	€ 30,77
Dagv. getuige:	€ 31,69
	€ 546,98
+ 10 % :	€ 54,698
Totaal :	**€ 601,68**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer M.B., als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren B.M. en V.M. en in openbare rechtszitting van **15 september 2023** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter M.B., in aanwezigheid van D.J., advocaat-generaal, met bijstand van griffier M.L..